

புதிய கலாச்சாரம்

உலக அழகியரசினர் பாரதமாதா!

மனித இன வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்க நாகரிகங்களாகக் கருதப்படும் சிந்து சமவெளி நாகரிகம், நைல் நதி நாகரிகம், சமேரிய நாகரிகம் மூன்றிற்கும் இடையே ஓர் ஒற்றுமையுண்டு. இவை மூன்றுமே வெள்ளையர்கள் வாழும் பூமியான அமெரிக்காவிலோ ஐரோப்பாவிலோ பிறந்தவையல்ல.

முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் காரணமாக உலகெங்கிலும் தங்கள் காலனியாதிக்கத்தை நிறுவிய பின்பே அவர்கள் வரலாற்றைத் திரித்து எழுதினர்; தங்கள் துப்பாக்கிகளைக் கொண்டு, உலகெங்கிலும் பிற மக்களுக்கு தாங்கள் தான் 'நாகரிகத்தை'க் கற்பிக்க பிறந்தவர்கள் எனப் பீற்றிக் கொண்டனர்.

இருபது வட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பேயே கல்லாலான கருவிகளை உருவாக்கிப் பயன்படுத்திய ஆப்பிரிக்க கருப்பு இனத்தவரை - உலகின் முதல் மனிதன் அவன்தான் என்று கூட கூறலாம் - 'குரங்குகள் போல் மரங்களில் தாலித்திரிப்பவர்கள்; கல்வி வாசனையே அற்றவர்கள்' என இழிவுபடுத்தினர், அவர்களை அடிமைப்படுத்திய வெள்ளையர்கள்.

இந்த விசயத்தில் நமது நாட்டிற்குள் நுழைந்த ஆரியர்களை வெள்ளையர்களுக்கு முன்னோடியாகக் கூறலாம். தங்களை எதிர்த்த திராவிடர்களையும் நாகர்களையும் அரசர்கள் என வசமாரி பொழிந்தார்கள் ஆரியர்கள். அடிமைப்பட்ட இனத்தின் உயர்வுகளைச் சிறுமைப்படுத்தியும் அழித்தும் ஒரு மனோவியல் புத்தத்தை நடத்த வேண்டிய தேவை வென்றடக்கியவர்களின் சுரண்டல் ஆதிக்க நலனுக்கு ஏற்றதாக இருந்தது.

ஆனால், வரலாற்றின் போக்கு என்னைக்குமே ஆதிக்க சக்திகளுக்குச் சாதகமாக இருப்பதில்லை. புதையண்டு போன மொகஞ்சதாராவும் - ஹரப்பாவும் தோண்டியெடுக்கப்பட்டன; திராவிட இனத்தின் கலாச்சார மேன்மை உலகிற்குத் தெரிந்தது. அதைப் போன்றே, ஆப்ரோ - அமெரிக்கரான அலெக்ஸ் ஹேலியின் 'ஏழு தலைமுறைகள்', வரலாற்று ஆய்வு நூல்களுக்கு இணையாக, இலக்கியத்தில் வடிக்கப்பட்ட பொழுது, கருப்பின மக்களின் கலாச்சார மேன்மையை, உற்பத்தி பற்றிய அவர்கள் அறிவை ஆதாரங்களோடு பறைசாற்றுவதாக அமைந்தது.

“(தப்பியோடிய) சில கருப்புப் பெண்களோட முலைகளை அறுத்திட்டாங்க, சில கருப்பர்களோட ஆண்குறிய வெட்டிட்டாங்க... கர்ப்பமான கருப்புப் பெண்களை இடுப்பு வரை குழியிலே நிக்க வெச்ச மூர்ச்சையாகிற வரை சவுக்காலே அடிப்பார்கள்... அவர்களுக்கு (வெள்ளையர்களுக்கு) கொன்றதிலே இருக்கிற ஆனந்தம் வேறெதிலேயும்

இருக்காது...' என்று வெள்ளை இனவெறியர்களின் அநாகரிக முகத்தையும் பிடிலய்யா என்ற சிவப்பிந்திய அடிமையின் மூலம் பளிச்சென படும் பிடித்துக்காட்டிச் செல்கிறது - 'ஏழு தலைமுறைகள்' எனும் நாவல்.

'நாவல் "குண்டா"வின் பிறப்பில் இருந்து தொடங்குகிறது. காலம் 1750-ம் ஆண்டு. மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் காம்பியா நாட்டிலுள்ள ஐப்பூர் கிராமத்தான் குண்டா பிறந்த ஊர். அவனுக்குப் பெயர் குட்டுவதிலிருந்து குண்டா பருவ வயது பயிற்சியை முடிக்கும் வரையிலான நாவலின் ஒவ்வொரு அடியும் அம்மக்களின் உழைப்பை, வாழ்க்கையை, உறவு முறைகளை, இயற்கை பற்றிய அறிவு வளர்ச்சியை, நம்பிக்கையைக் கோர்வையாக அடிநாதமாக எடுத்துச் சொல்கிறது.

பருவ வயது பயிற்சியை முடித்து வந்த சிறிது காலத்திலேயே குண்டா பலாத்காரமாக அமெரிக்காவுக்குக் கடத்திச் செல்லப்படுகின்றான். கைகளில் சாட்டையோடு குதிரைகள் மீதேறிச் சுற்றிவரும் வெள்ளை கங்கானிகளுக்குப் பயந்து கொண்டு கைகளிலும் கால்களிலும் விலங்கு பூட்டப்பட்ட நிலையில் அமெரிக்க வயல்களில் வேலை செய்து வந்த இலட்சக்கணக்கான கருப்பின

அடிமைகளில் இப்பொழுது குண்டா வும் ஒருவன்.

காலங்கள் உருண்டோடுகின்றன. புதிது புதிதாக கருவிகள் முளைத்தன. கருப்பின அடிமைகளின் எண்ணிக்கையும் கூடியது. அமெரிக்க சுதந்திரப்போர், உள்நாட்டுப் போர் என அமெரிக்க சமூக அமைப்பிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குண்டாவின் கொள்ளுப் பேரன் காலத்தில் கருப்பின மக்கள் அடிமைத் தளையில் இருந்து விடுதலை பெற்றார்கள்.

"... நீக்கோக்கள் கால்வாய்கள் வெட்டிக்கிட்டிருக்காங்க. சாலைங்க போட்டுக்கிட்டிருங்காங்க. சல்லி பரப்பிக்கிட்டிருங்காங்க. ரெயில்பாதை அமைச்சு கிட்டிருங்காங்க. மொத்தத்தில் கருப்பர்கள் தம்மோட உடலையும் உயிரையும் தாரை வார்த்து இந்த நாட்டை மகத்தான நாடாக ஆக்கிட்டிருக்காங்க" - குண்டாவின் பேரன் ஜார்ஜ் வெளியூர் சென்று திரும்பும்பொழுதெல்லாம், தான் கண்ட காட்சிகளைத் தனது கருப்பின மக்களிடம் இப்படிச் கூறுகின்றான்.

அமெரிக்காவின் செல்வ செழிப்பிற்காக கருப்பர்கள் தங்களது இரத்தத்தையும் வியர்வையையும் மட்டுமல்ல, தங்களது சுக துக்கங்களையும் மட்டுமல்ல, தங்களது சொந்தக் குடும்பங்களையும் மட்டுமல்ல, தங்களது சொந்த இன அடையாளங்களையும் இழந்து போனார்கள்.

குண்டா அமெரிக்க சந்தையில் விற்கப்பட்ட மறுநிமிடமே அவனது பெயர் "டோபி" என மாறிப்போனது. குண்டாவின் எதிர்ப்புக் குரலோ காரில் கரைந்து விடுகிறது.

"அந்த ஆப்பிரிக்கக் குப்பையெல்லாம் இனி மறந்துவிடு; கருப்பன் படிக்கக் கத்துக்கறது குத்தும்... ஆப்பிரிக்காவிலே வாசிப்பது போல் மத்தளம் வாசித்தா அவனை கடுமையா தண்டிக்கலும்னு சொல்லுது சட்டம்..." என குண்டாவுக்கு அறிவுரை கூறும் பிடிலய்யாதான் வெள்ளையர்களைத் துல்லியமாக மதிப்பிடும் கதாபாத்திரம்.

விடுதலை - அது ஒன்று மட்டும் தான் பிடிலய்யாவின் இலட்சியம். அதனால்தான் தள்ளாத வயதிலும் ஊர் ஊராக்கச் சென்று பிடில் வாசித்து காசு சேர்த்தார். தனது சொந்தப் பெயர்கூட மறைந்து போகாமளவு பிடிலோடு ஒன்றிப்போனார், அவர்.

'கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்த 500-ஆம் ஆண்டு' என ஜார்ஜ் புஷ் தலைமையில் அமெரிக்காவின் வெள்ளை நிற வெறியர்கள் மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கொண்டாடிய பொழுது அதற்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்தார்கள், சிவப்பிந்தியர்கள்.

"... யாரோ கொலம்பஸ் என்கிறவர் இந்த நாட்டைக் கண்டு பிடித்தாருன்னு (தொடர்ச்சி 22-ம் பக்கம்)

நூல் அறிமுகம்:

ஏழு தலைமுறைகள்

கலை இலக்கியம்
யாவும் மக்களுக்கே

- போர்: 12
- குரல்: 8
- சனவரி '95

உள்நாடு:

தனி இதழ்: ரூ. 3.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ. 36.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US\$ 8.5

படைப்புகள் அனுப்பவும்
தகவல்களுக்கும்

ஆர்.சீனிவாசன்,

45, செங்குளம் சாலை,

வில்லிவாக்கம்,

சென்னை-600 049.

தமிழா விழித்தெழு! கல்வி பண்பாட்டு வியாபாரிகளே தமிழின் புதுப்பகை

“எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு” என்கிற பெயரில் கோடி கோடியாக அரசுப் பணத்தை வாரி இறைத்து பார்ப்பன - பாசிச ஜெயலலிதா தனது சுயபுராணத் திருவிழாவை நடத்தி முடித்துவிட்டார். இதற்கு முன்பு அண்ணாதுரை, எம்.ஜி.ஆர். தலைமையில் நடத்தப்பட்ட உலகத் தமிழ் மாநாடுகளால் தமிழும், தமிழ் மக்களும், தமிழகமும் பெரிதும் நன்மை எதையும் அடைந்துவிடவில்லை. சென்னை கடற்கரையில் காசங்கள் எச்சமிடும் சிலத் தமிழறிஞர்பெருமக்கள் சிலைகளும், மதுரையில் கட்டணக் கழிப்பறைகளும் தான் அம்மாநாடுகளின் நினைவுச் சின்னங்களாக உள்ளன.

இப்போது ஜெயலலிதா நடத்திய திருவிழாவைக் கடுமையாக விமர்சித்து, வெறுத்துப் புறக்கணித்த தமிழ் அறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் கூட முந்தைய அம்மாநாடுகளின் உருப்படையாக நினைவு கூறத்தக்க சாதனைகள் என்று எதையும் தொகுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது தமிழின், தமிழ் மக்களின், தமிழகத்தின் பகைச் சக்தியாகிய ஜெயலலிதா அரசு தமிழுக்காக நன்மை ஏதேனும் செய்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை எவருக்குமே இல்லை. இதுதான் பெருமகிழ்ச்சிக்குரியது.

ஜெயலலிதாவின் சுயபுராணத் திருவிழாவை தமிழ்ச் சமுதாயம் ஒட்டு மொத்தமாகப் புறக்கணித்துவிட்டது! நப்பாசை கொண்டு அங்கேபோன கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, வேலுப்பிள்ளை போன்ற ஒரு சிலரும் அவமானப்படுத்தி விரப்பப்பட்டனர். இதற்காகத் தமிழ்ச்சமுதாயமே தலைகுளிய வேண்டும் என்கிறார், கருணாநிதி. தேவையே இல்லை. தமிழ்ச் சமுதாயம் ஒரே குரலில் வெறுத்துப் புறக்கணிக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியில் “வாய்ப்புக் கிடைத்ததே” என்று பங்கேற்பதற்குப் பறந்து வந்த அவர்களின் துரோகத்தனத்திற்குத் தக்க தண்டனைதான்.

தமிழ்ப் பற்றும் உணர்வும் கொண்ட தமிழறிஞர்களும், ஆர்வலர்களும் இந்த ஜெயா புராண மாநாட்டைப் புறக்கணித்ததோடு எதிர்க்கவும் துணிந்த நிலையில் அதையே பதவி - பிழைப்புக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முனைந்த சிலரும், நிர்பந்தம் காரணமான சிலருமாக பல்கலைக்கழக, கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள்; ஜெயலலிதா கும்பலின் எடுப்பிடக ளாகச் செயல்படும் அரசு அதிகாரிகள்; ஜெயலலிதா கும்பலை நத்திப் பிழைக்கும் அரைவேக்காட்டு அறிஞர்கள் - கவிஞர்கள்; கழிசடை சினிமா கலைஞர்கள், பொறுக்கி அரசியல் பிரமுகர்கள் - அமைச்சர்கள் மட்டுமே இந்த ஜெயா புராண மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள். இவர்கள் அத்தனைபேரும் கூடியது தமிழ் மொழியை, இனத்தை, நாட்டை முன்னேற்றுவதற்காக அல்ல; இழிவுபடுத்துவதற்காகத்தான் என்பதை அந்த ஐந்துநாள் திருவிழாக்காட்சிகள் காட்டுகின்றன.

“எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு” டை ஒட்டி, தமிழறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் இரண்டு தன்மையிலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர். இதற்கு முந்தைய மாநாடுகளின் தீர்மானங்களும், அமலாக்கங்களும், விளைவுகளும் பற்றிய தொகுப்பு, ஒன்று. தமிழின் இன்றைய நிலையும் எதிர்காலத் தேவைகள் - நடவடிக்கைகளுக்கான கோரிக்கைகளும் அடங்கியவை மற்றொன்று.

மலேசியத் தமிழறிஞர் தனிநாயக அடிகளின் முன்புயற்சியானால் கூட்டப்பட்ட முதலாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது; அது தமிழின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது; அண்ணாதுரை தலைமையில் கூடிய இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு தமிழாராய்ச்சி ஒருபுறமும், மக்கள் பெருந்திரளுக்கான தமிழுக்கும் இணையான இடமளிப்பதற்காக பட்டிமண்டபம், கலையரங்கம், கவிவரங்கம், பேரணி, கருத்தரங்கம் ஆகியன மறுபுறமும் என இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்ட தமிழாராய்ச்சி - வளர்ச்சிக்கான முக்கியத்துவம் குறையாது, அரசியல் வாடை வீசாமல் அண்ணாதுரை கவனித்துக் கொண்டார். தமிழின் முன்னேற்றத்துக்கு பல நல்ல, சரியான, அவசியமான தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

பிறகு வெளிநாடுகளில் நடந்த மாநாடுகளும் தமிழாராய்ச்சிக்குரிய கவனம் செலுத்தின; ஆனால் போதுமான அளவுக்கு இல்லை. எம்.ஜி.ஆர். தலைமையிலான ஐந்தாவது மாநாடு முற்றிலும் பெருந்திரளான மக்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டது. தமிழாராய்ச்சிக்கான முக்கியத்துவம் ஏறக்குறைய கைவிடப்பட்டது. இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சிப்போக்கில் தமிழாராய்ச்சியினிடத்தில் அரசியலும் ஆர்வாரமும் புருந்துவிட்டது. தமிழாராய்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் என்று எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் கிடப்பில் போடப்பட்டுவிட்டன.

அதற்காக நிறுவப்பட்ட அமைப்புகள் நிதியும் அக்கறையும் இன்றி முடக்கப்பட்டன அல்லது மூடப்பட்டன. இவற்றைவிடவும் முக்கியமாக தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஏற்கும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி 36 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன; இதையும் தமிழை எல்லா மட்டங்களிலும் பயிற்று மொழியாக்கும் திட்டத்தை எந்தக் கட்சி ஆட்சியும் இதுவரை அமுலாக்கவே இல்லை.

இவை கடந்தகால குறைபாடுகள் பற்றிய கருத்துத் தொகுப்பு. இனி, உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவி, ஆர்வாரமின்றி, அரசியல் கலப்பின்றி கைவிட்ட, புதிய ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். உயர்கல்வி வரை, தமிழைப் பயிற்றுமொழி ஆகவும், பள்ளிகளில் அதைக் கட்டாயக் கல்வியாக்கவும் வேண்டும். தமிழைப் பயிற்றுமொழியாகக் கொண்டவர்களுக்கே வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை அளித்திட வேண்டும். தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கவும் வேண்டும். இதற்கெல்லாம் போதிய நிதியும் ஊக்கமும் அளித்திட வேண்டும் என்றும் இன்னும் சில கோரிக்கைகளும் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

இக்கோரிக்கைகளுக்காக சில அமைப்புகளும் சில தமிழறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் போராடி கைதாகியும் உள்ளனர். இவர்கள் அனைவரது தமிழுணர்வுமையும், போராட்ட முயற்சியையும் மதிக்கும் அதேசமயம் தமிழின் நிலை, வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சி குறித்த இவர்களது கண்ணோட்டம் தவறானதென்று சுட்டிகாட்டத்தான் வேண்டும். இவர்களில் பலரது சிந்தனை பிற்போக்கானதாக இருக்கிறது; மார்க்சியத் தமிழறிஞர்கள் என்று கூறிக்கொள்வோரின் சிந்தனைகூட பிற்போக்கானதாக இல்லாவிட்டாலும் பின்தங்கியதாக உள்ளது.

ஒரு நூறு நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை தமிழின் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் இரண்டு பிரிவுகளாகவே இருந்தன. ஒன்று சமயவாதிகளும், புலவர்களும் அரசவைக் கலைஞர்களும் அடங்கிய தமிழறிஞர்களின் "பண்டிதத் தமிழ்" மற்றொன்று குடிமக்களின் நாட்டுப்புற கலை, இலக்கிய பண்பாட்டு வாழ்வு அடிப்படையான "நாட்டுப்புற மக்கள் தமிழ்"; இவற்றில் மக்கள் தமிழ் முழுநிறைவான அமைப்போ, அங்கிகாரமோ பெறாமலேயே மிகச் சமீப காலம் வரை வாழ்ந்து வளர்ந்து வந்தது.

இந்த 'நாட்டுப்புற மக்கள் தமிழ்' கூட பண்டிதத் தமிழின் நெருக்கடியைத் தீர்க்கவும், அதன் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தவும்ான ஆராய்ச்சிக்குத்தான் சமீப காலம் வரை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. திராவிட இயக்கத்தின் தமிழ் வளர்ச்சி, ஆய்வு முயற்சிகூட இந்த வரம்பைத் தாண்டவில்லை. ஆனால், மிக மிகச் சமீப கால மக்கள் இயக்கங்களின் முன்னேற்றம், விழிப்புணர்வு "நாட்டுப்புற மக்கள் தமிழுக்கு" உரிய கவனம் செலுத்துவதற்குப் பெரிதும் காரணமாக அமைந்தது.

ஒரு மொழியின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்குமான விதியை தீர்மானிப்பது எது? அதைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட சமுதாயத்தின் பொருளாதார, அரசியல், அறிவியல்-பண்பாட்டுத்

துறையிலான மாற்றங்கள்தாம். இவையின்றி தனியே மொழியின் ஆராய்ச்சியும் வளர்ச்சியும் சாத்தியப்படாது. ஆங்கிலேயக் காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் இவற்றின் சூழலில் மாற்றங்கள் பலவும் நிகழ்ந்துள்ளன. இதனால், நிர்வாக அமைப்புக்களுக்கும் உற்பத்திக்கும் தேவையான அலுவலர்கள், தொழிலாளர்களை உருவாக்குவதற்காக பெருமளவில் இல்லாவிட்டாலும் கணிசமான அளவு கல்வி பரவலாகியது.

ஆங்கிலேயப் பாதிரிமாரர்கள் உரை நடைத் தமிழை அறிமுகப் படுத்தியதில் துவங்கி பத்திரிகைகள், திரைப்படங்கள், வானொலி-வானொளி என்று பெருந்திரள் மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் சமூகப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இன்றைய நிலையில் பள்ளி-கல்லூரி-பல்கலைக் கழகக் கல்வியையும், பெருந்திரள் மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் துப்புகளும் இயக்குபவர்களும் தான் நிகழ்காலத் தமிழ் வளரும் தமிழின் தன்மையைத் தீர்மானிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆங்கில, இந்திக் கல்வி மற்றும் பண்பாட்டு மோகத்தைப் புகுத்தும் அடிப்படையிலேயே சமுதாயத்தையும் மொழியையும் கூட இட்டுச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் பழைய "பண்டிதத் தமிழ்" "நாட்டுப்புற மக்கள் தமிழ்" இரண்டுக்கும் மாறாக ஒரு நிகழ்காலத் தமிழை உருவாக்கி, வளர்க்கிறார்கள்.

இந்தப் போக்கு முழுவதும் காலனிய காலத்தில் இருந்தே சமூகம் சந்தைப் பொருளாதாரமயமாகி வருவதுடன் நெருக்கமாக இணைந்தது. விற்பனைக்காக சர்க்குகளைத் தயாரிப்பதைப் போலவே கல்வி, அறிவியல் பயிற்சியும் பயன்பாடும் மாறிவிட்டது; பத்திரிக்கைகள், பதிப்பகங்கள், திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், வானொலி-வானொளி ஆகிய நிறுவனங்கள் நடத்துவதும் அவற்றின் கலை, இலக்கியப் படைப்புகளும் கூட வியாபாரத்துக்கானவையாகவே உள்ளன ஒரு நூற்றாண்டு கால இடைவிடா, தீவிர முயற்சிக்குப் பிறகு அந்நிய மொழி-பண்பாட்டுக் கலப்பில் இருந்து மீட்கப்பட்ட தமிழ் ஒரு பத்தாண்டுகளுக்குள்ளாகவே மீண்டும் மாசப்பட்ட, சீரழிந்த, சிதைந்த தமிழாகத் திட்டமிட்டு மாற்றப்படுகிறது.

பாலகுமாரன்-பாக்கியராஜ், வாசந்தி-மாலன், பிரபுதேவா-ரகுமான், வாலி-வைரமுத்து, மணிரத்னம்-ஷங்கர் போன்றவர்களின் இலக்கிய, இசை, கவிதை, கலை, அடங்கிய "முத்தமிழ்" — நிகழ்கால, வளரும் தமிழாக மக்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, கள்ளக் கடத்தல் காரனும் சாராய வியாபாரியும் கல்வி நிறுவனங்களின்" அறங்

காவலர்கள்" ஆகிவிட்டபோது தமிழறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் பழைய "முத்தமிழ்" ஆராய்ச்சி நடத்துவது தமிழர் பெருமை பேசிட மட்டுமே உதவும். ஆகவே, அவற்றுக்கு மாற்றாக புதிய, மக்கள் ஏற்கும் படைப்புகள் புரட்சிகரமான உள்ளடக்கத்துடன் உருவாக்கிட வேண்டும். 1965-இல் மாபெரும் தியாகங்கள் புரிந்து மொழிப்போர் நடத்திய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அடுத்த தலைமுறையே ஆங்கில-இந்திக் கல்வி, பண்பாட்டு மோகத்தில் வீழ்ந்ததற்கான காரணத்தைக் கண்டு அங்கீகரித்தாக வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, பொருளுற்பத்தியும் இப்போது வெகுவாகப் பன்னாட்டு மயமாகி வருகிறது. அது இனம், மொழி ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்த ஒரு பன்னாட்டு உழைப்பு மற்றும் விற்பனைச் சந்தைக்கான கல்வி, பண்பாட்டு நிறுவனங்களை உருவாக்கி வருகிறது. கருக்கமாகச் சொன்னால், பன்னாட்டு-தேசங்கடந்த தொழில் கழகங்களின் தேவைக்கான நபர்களைத் தயாரிக்கும் சுயநிதி-தன்னாட்சி கல்வி நிறுவனங்களும் பன்னாட்டுப் பத்திரிக்கைகள் விண்ணோள்வழி வானொளிகளும் தமிழ் மக்களின் பொருளாதார, கல்வி-பண்பாட்டு வாழ்வினைத் தீர்மானிக்கின்றன; அவற்றுக்கு எதிரான பேராட்டமின்றி மொழி ஆக்கிரமிப்பு-திணிப்பை மட்டும் எதிர்த்து முறியடிக்கவோ, மொழியின் உரிமை, வாழ்வு, ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள் எதுவும் வெற்றி பெறவோ முடியாது.

இதழ் விலையேற்ற அறிவிப்பு

அன்பார்ந்த வாசகர்களே,

அடுத்த இதழ் முதல் புதிய கலாச்சாரத்தின் விலையை ரூ.3.50 ஆக உயர்த்த வேண்டியுள்ளது. கடந்த ஒரே மாதத்தில் காலித்ததின் விலை 75% உயர்ந்துள்ளது. பத்திரிகைக் காலித் விலையைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பது என்ற கொள்கையைக் கைகழுவி இந்தத் துறையையும் உலகச் சந்தையில் இலாபத்து விட்டதால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுதான் இது.

விலை உயர்வுக்கெதிரான உங்களது கோபம் சாட் அடிமைச் சாசனத்தில் கையொப்பமிட்ட துரோக அரசுக்கெதிராக திரும்பட்டும்.

இவண்
ஆசிரியர் குழு

உலக அழகியாகிறாள் பாரதமாதா

பாரத மாதா கி ஜெய்!
வந்தே மாதரம்!
கிழக்கிலும் வெற்றி
மேற்கிலும் வெற்றி
உலகம் நம் காலடியில்
இனி,
இந்தியர்கள்
தலைநிமிர்ந்து நடக்கலாம்;
பாம்புகள் பாம்பாட்டிகள்
மகாராஜாக்கள்
பிச்சைக்காரர்கள்
தேசம்
என்றழைக்கப்பட்ட இழிநிலை
இதோடு ஒழிந்தது.

இனி,
பாம்புகள் பாம்பாட்டிகள்
மகாராஜாக்கள்
பிச்சைக்காரர்கள்
மற்றும்
அழகிகளின் தேசம்

என்று
மேற்குலகம் நம்மை அறியட்டும்.

'தொற்று நோய்களை மட்டுமே
உலகிற்கு வழங்கிய பூமி'
என்று அமெரிக்க தூதர்
மொய்னிகன்
கேலி பேசிய பூமி

இதோ,
அழகிகளையும் அளிக்கிறது.
செத்த எலிகளாலும்
செத்துக் கொண்டிருக்கும்
ஏழைகளாலும்
களங்கப்பட்டிருந்த
பாரதமாதாவின் முகம்
இதோ,
முழு நிலவாய் ஒளிக்கிறது.

வந்தே மாதரம்!
நாம் வாத்தஸ்யாயனரின்
வாரிசுகள் என்பதை,

இயற்பகை நாயனாரின்
இளைய தலைமுறை
என்பதை,
கோபியர் ஈன்ற
குலக் கொழுந்துகள் என்பதை,
உலகம் அறியட்டும்.

வசிட்டன் வாயால்
பிரம்மரிஷிப் பட்டம்!
வெள்ளையர் உள்ளத்தைக்
கொள்ளை கொண்ட
சுந்தரியே,
கறுப்பின் நிழலும் படாத
தென் ஆபிரிக்க வேந்தரத்தின்
ஆரிய பிதாமகர்களால்
அணைக்கப்பட்ட
அப்சரஸ் நீ.
இனி,
சிந்து நதி
உனக்கொரு வாய்க்கால்
காவிரிக்கரை
வெறும் வெற்றிலைக் கொடிக்கால்

செவ்....
நயாகராவில்
ஐலக்கிரீடை செய்
தேம்ஸ் நதியில்
படகு விடு
பாரிஸின்
வாசனைத் திரவியங்களால்
உன்னை அழகுபடுத்திக் கொள்.
அந்தோ! - உன்
அங்க வாலண்டங்களை
அகிவத்திற்கறிவித்த
சௌந்தர்ய உபாசகன்
சங்கரன் இல்லையே
இதைக் கண்டு பூரிக்க
தூரிகையால் உனக்குத்
தோற்றம் கொடுத்த
ரவிவர்மன் இல்லையே
உனைப் பார்த்து ரசிக்க

நீ
செந்தாமரையில்
லட்சுமி
வெண்தாமரையில்
சரஸ்வதி
பாரதத்தின் மாதா
உலகிற்கோ அழகி
●
எது அழகு?
எது அழகின்மை?

இங்கே
சீனர்கள் வந்தார்கள்
கிரேக்கர்கள் வந்தார்கள்
துருக்கியர்கள் வந்தார்கள்
மங்கோலியர்கள் வந்தார்கள்
பாரசீக்கர்கள் வந்தார்கள்
பட்டாணியர்கள் வந்தார்கள்
அவர்களது
அழகியல் துலாக்கோல் - நம்
நிறத்தை நிறுக்கவில்லை

அறிவிற்பிறந்த
வெள்ளையன் வந்தான்
நம்மைக்
கறுப்பர்கள் என்றான்.
'துரைகளே' - என்று
அவன் காலில் வீழ்ந்தன
டர்பன்கள்.
'போடா பறங்கி'
என்று நிமிர்ந்தது
முண்டாக.

கோட்டின்
வலப்புறம் அழகு
இடப்புறம் அசிங்கம்
என்று
அளந்து கோடு போட்ட
ஆதிக்கவர்க்கம்
அந்தப்புறம் திரும்புவதற்குள்
கோடுகளைக் கலைத்துவிட்டது
காலச்சூறாவளி.
முன்னோர்களின் அழகு
பின்னோர்களின்
அவலட்சணம் ஆனது
உண்மையைத் தேடுகிறது
விஞ்ஞானம்.
அழகைத் தேடுகிறது
கலை.

பியானோவின் ஒலியில்
பிரபஞ்சத்தின் மொழியை
பீத்தோவன்
தேடிக்கொண்டிருந்த போது
ஒப்பாரியின் இசையில்
உலகை 'ஒன்றுபடுத்த'
வான் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தான்
நெப்போலியன்.

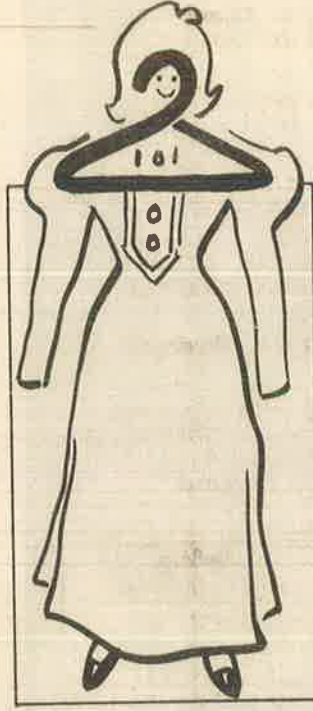
தான் வென்றெடுத்த பேரரசின்
எல்லைகளின் விகிதத்தில்
கோபுரத்தை
வான்வரை உயர்த்தினான் இராசராசன்
அது அதிகாரத்தின் அழகியல்.

கண்டெடுத்த சொர்க்கத்தின்
கதகதப்பில் மனம் கிறங்கி,
பூதக் கண்ணாடிக் குள்ளே - தன்
பொய் முகத்தைப்
பெரிதாக்கிப்
பார்த்துப் பார்த்து
அம்மா பெரிதென்று
அகமகிழ்ந்து நிற்கிறது - ஓர்
அற்பப் பிறவி—
இது அற்பத்தனத்தின் அழகியல்

அது சுருங்கல்
இது அட்டை

கருங்கல்லை மணலாக்கி
ப்பூ... என்று ஊதிவிட்டது
காலச் சூறாவளி
அட்டையோ
நானே நிரந்தரம் என்று
காற்றில் ஆடுகிறது

அழகு தன் நிலை விளக்க
அறிக்கை தருவதில்லை.

ஆரதிப்பவனின்
மயக்கத்தின் மீது
ஆராய்ச்சியாளன்
தண்ணீர் தெளிக்கிறான்
விழித்ததும்
விழிக்கிறது
புதிய அழகியல்.

●
"தேசங்கடந்த நிறுவனங்கள்
இந்தியாவில்
விளம்பரம் செய்யத்
தொடங்கியவுடனே
புதிய முகமொன்றைத்
தேடினர்.
நமது
பாரம்பரிய அழகை அல்ல

வெள்ளையர் உள்ளத்தைக்
கொள்ளை கொண்ட...
எந்தரியே,
கற்பப்பின் நிழலும் படாத
தென் ஆப்பிரிக்க
வேந்தரத்தின்
ஆரிய பிதாமகர்களால்
அணைக்கப்பட்ட...
அப்சரஸ் நீ
இனி,
சிந்துநதி
உணக்கொரு வாய்க்கால்

தேசங்கடந்த அழகை.
அழகிப் போட்டியில்
பங்கு பெறுவோருக்கு
தேசியத் தோற்றமும்
சர்வதேசியத் தோற்றமும்
ஒருங்கே தேவை.
ஐஸ்வர்யாவின்
பச்சைநிற விழிகள்
அவளுக்கு
'உலகப் பார்வை'யைத்
தருகின்றன."

- விளம்பரப் புகைப்பட நிபுணர்
ராஜாத்யக்ஷா

உலக வர்த்தகக் கழகம்
பிறக்குமுள்ளே
பாரதம்
உலக அழகியைத் தயாரித்துவிட்டது.
சர்வ தேசிய அழகை
உருவாக்குவதெப்படி?
ஆரியனுக்கும் திராவிடனுக்கும்
பிறந்த மகளை
மங்கோலியனுக்கும் நீக்ரோவுக்கும்
பிறந்த மகளுக்குக்
கட்டி வைத்ததால் பிறந்ததா
இந்த சர்வதேசிய அழகு?

சர்வதேச விழியின் நிறம்
பச்சையானது எப்படி?
பாரதமாதாவின்
மங்கலமான
பொன் மஞ்சள் நிறமும்
அமெரிக்கக் கொடியின்
நீல நஞ்சும்
புணர்ந்ததால்.
பிறந்ததோ
இந்தப் பச்சைப் பார்வை?
அல்லது
பச்சையான காலனியாதிக்கத்தின்
துவக்கத்தைச் சுட்டும்
குறியீடோ - இந்தப்
பச்சை விழிகள்?

ஆஸ்திரேலியா, பிரிட்டன்
பிரான்...
அகில உலகப் பத்திரிகைகளும்
கொண்டாடுகின்றன
இவளே அழகியென்று!
நிறம் கடந்து
மொழி கடந்து
பண்பாடுகள் பல கடந்து
ஊடுருவிப் பாயும் - இந்த
அழகியல் விதிவின்
ஆண்மா எது?

"அழகு சாதனங்களுக்குப்
பொருத்தமான முகம்
ஐஸ்வர்யாவின் முகம்"
என்கிறார் ராஜாத்யக்ஷா.
அப்படிப் போடு!
அதுவன்றோ வேத ரகசியம்.

பவுடருக்குத் தகுந்த
முகம்

சாயத்துக்குத் தகுந்த
உதடு
எண்ணெய்க்குத் தகுந்த
கூந்தல்
செருப்புக்குத் தகுந்த
கால்
குல்லாவுக்கேற்ற
தலை.

காப்பிக் கவிஞன்
வைரமுத்து அவர்களே
கவனியுங்கள்...
கண்ணுக்கு மையழகு
என்பது
கம்பன் காலம்
இன்று
மைக்கு கண் அழகு
நகைக்குப் பெண் அழகு
அதிகம் வேலை இல்லை
புறநானூற்றிலிருந்து
பொறுக்கியதையெல்லாம்
புரட்டிப் புரட்டுங்கள்
இருபத்தியொராம்
நூற்றாண்டுக்கும்
நீரே உலக கவி.

அந்த தாடிக்காரக் கிழவன்
மார்க்ஸ் சொன்னது
இப்போதல்லவா
மண்டையில் உரைக்கிறது.
முதலாளித்துவத்தின் ஆன்மா
சரக்கு - பண்டம்
சரக்குக் கேற்ற
மனிதன்.
இது சரக்கின் அழகியல்

●
தேசம், இனம், மொழி, மதம்
எல்லா எல்லைகளையும்
ஊடுருவி
அங்கிங்கெனாதபடி
எங்கும் பிரகாசமாய் ஒளிரும்
பரம்பொருளே,
அண்டமனைத்தையும்
ஆட்டிப் படைக்கும் பண்டமே,

உன் திருவுளம் கவர
எம் பாரதத்தாய் பட்ட
இன்னவர்கள்தான் எத்தனை?
உலக அழகியாவதற்கு
உகந்த பொது அறிவை
ஃபெமினா இதழாசிரியர்
சத்யா சரண் ஊட்டினார்.
பிரபல முடியலங்காரக் கலைஞர்
மைக்கேல் டங்
கூந்தலை ஒவ்வொரு இழையாய்
ஆறு மாதம்
அலங்கரித்தார்.

அன்ன நடையை
நடன ஆசிரியர்
சியாமல் தாவார்
பழக்கி விட்டார்.
முக அலங்காரத்தை
மேக்-அப் கலைஞர்

பாரத் கோடாம்பே
கவனித்துக் கொண்டார்.
உடையை
பிரபல உடை நிபுணர்
ஹேமந்த் திரிவேதி
தயாரித்தார்.
காலணிகளை
பம்பாய் செருப்புக் கடைகள்
தயாரித்தன.
பொருளாதாரக் கொள்கையை
பிரதமர் நரசிம்மராவ்
தயாரித்தார்.
ஓ... இது
'பண்டங்களால் உருவாக்கப்பட்ட
பண்டமோ'
என்று நகையாட வேண்டாம்
தகுதி -
பாரதமாதாவின
ரத்தத்திலேயே கலந்திருந்தது.
பாரதத் தாயின் தாய்
கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

அந்நியச் செலாவணிக்கு
புதிய கதவு திறந்துவிட்டது.
பழைய கட்டிடங்களை
மட்டுமே காணவந்த
விதேசி யாத்ரீகர்கள் - இனி
கட்டழகிகளைத்
தேடி வருவார்கள்
விபச்சாரத்திற்கு
அழைப்பதுதான்
சட்டப்படி குற்றம்
வியாபாரத்திற்கு அழைப்பது
அல்ல.
வந்தே மாத்ரம்!

“என் மகள் ஐஸ்வர்யா
சிறுமியாய் இருந்தபோதே அழகி
ஒருநாள் அவளை
பள்ளிச் சிறுவர்கள்
மொய்த்துக் கொண்டபோது
அவள் சொன்னாளாம்:
'என்னை முத்தமிடுவது என்றால்
எல்லோரும் வரிசையில்
நில்லுங்கள்' - என்று.”

பெருமிதம் பொங்க
பத்திரிகையாளர்களிடம்
இதைக் குறிப்பிடும்
பாரதப் பாட்டியின்
பரந்த மனமும்
விரிந்த பார்வையும்
சுதந்திரக் கொள்கையும்
விளங்க வில்லையா?

பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வந்தார்கள்
போர்த்துகீசியர்கள் வந்தார்கள்
பிரிட்டிஷ்காரர்கள் வந்தார்கள்
யாரை மறுத்தாள்
பாரதத்தாய்?
தாயின் விருப்பத்திற்கு

எங்கள்
தேசத் தந்தைதான்
தடை சொன்னதுண்டா?
“வாடிக்கையாளர்களே
நம் எசமானர்கள்” - என்ற அவரது
வாசகத்தை
தேசமெங்கும்
பொறித்து வைத்துள்ளோமே!

எப்போது
தாளிடப்பட்டன கதவுகள்?
தாளிடாமல் மூடியிருந்தோம்
சுயசார்புப் பொருளாதாரம்

ஒருக்களித்துத் திறந்து வைத்தோம்
கலப்புப் பொருளாதாரம்

அகலத் திறந்துவிட்டோம்
உலகப் பொருளாதாரம்

அமெரிக்க உள்ளடைகளையும்
ஐரோப்பிய மார்க்க்ச்சையையும்
அணியும் தகுதியை - எம்
அன்னை பெற்றுவிட்டாள்.
ஐ.எஸ்.ஐ அல்ல,
ஐ.எஸ்.ஓ 2000 த்தின்
தரநிர்ணயம் கிடைத்துவிட்டது.
ஐரோப்பிய சோப்பை
அமெரிக்க மார்க்கெட்டில்
விற்கும் தகுதியை
அன்னை பெற்றுவிட்டாள்.

அந்நியச் செலாவணிக்கு
புதிய கதவு திறந்துவிட்டது.
பழைய கட்டிடங்களை மட்டுமே
காணவந்த
விதேசி யாத்ரீகர்கள் - இனி
கட்டழகிகளைத்
தேடி வருவார்கள்

விபச்சாரத்திற்கு அழைப்பதுதான்
சட்டப்படி குற்றம்
வியாபாரத்திற்கு அழைப்பது அல்ல.
வந்தே மாத்ரம்!

56 நிமிடத்திற்கொரு கற்பழிப்பு
26 நிமிடத்திற்கொரு பலாத்காரம்
102 நிமிடத்திற்கொரு
வரதட்சிணைக் கொலை
போன்ற தேசவிரோதப்
புள்ளி விவரங்கள் ஒழியட்டும்.

தேசியக் கொடியின்
மூன்று நிறங்களிலும்
36-24-36 என்ற
எண்கள் பொறிக்கப்பட்டும்

இவையே இனி
தேசிய எண்கள்

தாயின் மணிக்கொடி
பட்டொளி வீசும்
பறக்கட்டும்.
பாரத் மாதா கீ ஜெய்!

டிசம்பர் 'சங்கீத சீசன்': அமெரிக்க அக்கிரகாரத்தின் ஆக்கிரமிப்பு

— தூயன்

“உன் எதிரியை அறிந்து கொள்; உன் னையும் அறிந்து கொள் - எந்தப் போரையும் நீ வெல்லலாம்”

என் நொரு சீன முதுமொழி உண்டு. எதிரியின் வலி மையை எடை போடுவதில் கூட ஒருவன் தவறியழைக்கலாம். ஆனால் எதிரியின் 'வலிமை' கண்டு பிரயிப்பவன் எந்தப் போரிலும் வெல்ல முடியாது. சொல்லப் போனால் அத்தகைய "வீரர்கள்" போர்க் களத்திற்கே செல்லவில்லை.

"தமிழிசை தமிழிசை என்று பேசுகிறார்கள் தவிர நம் ஆட்கள் உருப்படியாக என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? நம் ஆட்களிடம் உழைப்பு போதாது. சுமமா பார்ப்பனர்களை வசை பாடுவதில் பயனில்லை. அவர்கள் கர்நாடக இசையை எவ்வளவு நுணுக்கமாக வளர்த்துக் கொண்டே போகிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்." என்று தனிப்பட்ட முறையில் கருத்து தெரிவித்தார் தமிழிசை இயக்க பிரமுகர் ஒருவர்.

நம் ஆட்களின் உழைப்பு போதாது என்பது வேறு விசயம். அதை நாம் பரிசீலிக்கலாம். ஆனால் 'கர்நாடக இசையை பார்ப்பனர்கள் நுணுக்கமாக வளர்த்து விட்டார்கள்' என்ற கூற்றில் அறிவை விட அச்சம் தான் மேலோங்கி இருக்கிறது.

37 சபாக்கள் அவற்றின் 825 இசை மற்றும் நடன நிகழ்ச்சிகள். சென்ற ஆண்டு டிசம்பர் - 15 முதல் ஜனவரி - 5 தேதி வரை சென்னையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் புள்ளிவிவரம் இது. இந்த ஆண்டு சபாக்களின் எண்ணிக்கையும் கச்சேரிகளின் எண்ணிக்கையும் மேலும் அதிகரித்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதை எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது என்று அந்த புளித்த ஏப்பக்காரர்கள் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு சபாவின் வாசலிலும் இரைந்து கிடக்கும் நூற்றுக்கணக்கான காரர்கள், சபா வளாகத்தில் சரசரக்கும் பட்டுச் சேலைகள், கிசுகிசுக்கும் நுனி நாக்கு ஆங்கிலம், அவாளின் பத்திரிகைகள்

அனைத்தும் கட்டுப்பாடாக வெளியிடும் அட்டைப்படக் கட்டுரைகள் சிறப்பு மலர்கள். போதாததற்கு விருது வழங்குவதற்காகவே அன்றாடம் டெல்லியிருந்து வந்திறங்கும் மத்திய அமைச்சர்கள் - ஜனாதிபதிகள், இவையனைத்தையு விசுவாசமாக விளம்பரப்படுத்தும் வானொலி, வானொளி...

இந்த அமார்க்களங்களைப் பார்த்துக் கின்ற சிலருக்கு மீதியில் ரத்தம் உறைந்து போவதில் வியப்பில்லை. ஆனால் இவையெல்லாம் கர்நாடக இசை வளர்ச்சியினைக் காட்டுவனவல்ல; கடைசி காலத்தில் எம்.ஜி.ஆரை நடமாட வைத்தது போல இப்போது கர்நாடக இசையை அவர்கள் சிங்காரித்துக் காட்டுகிறார்கள். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாடேட்டில் அன்றாடம் வெளியிடப்படும், சுப்புடுவின் இசை விமரிசனங்களையும் டிசம்பர் சீசன் குறித்த பிற செய்திகளையும் கற்றுக் கூர்

மையாக கவனித்தாலே இதை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

"இந்தத் தொழில் ரகசியமெல்லாம் எனக்குத் தெரிந்தது தான். நான் 50 ஆண்டுகளாகப்

பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். 2 1/2 மணி நேரக்கச்சேரியில் பாதி நேரம் சுரம்பாடுகிறார்கள்; 1/4 பங்கு நேரம் ராக ஆலாபனை; 1/8 பங்கு தனி ஆவர்த்தனைத்திற்கு. மீதி நேரத்தில் எத்தனை கீர்த்தனைகள் (பாடல்கள்) பாட முடியும்?" என்று சங்கரநாராயணன் என்ற பாடகரின் முகத்திரையைக் கிழிக்கிறார் சுப்புடு. கூடவே கர்நாடக சங்கீதத்தின் முகத்திரையும் கிழிந்து கையோடு வருவது சுப்புடுவுக்கு தெரியாமலில்லை. வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள முடியாதே!

எத்தனை கீர்த்தனைகள் பாடினால் என்ன? ராமா என்னை ஏன் கைவிட்டாய்" என்று ஒருபாட்டு; "ஏன் கைவிட்டாய் ராமா" என்று அடுத்த பாட்டு. வேறென்ன சரக்கு இருக்கிறது தியாகய்யர் பாடல்களில்? சியாமா சால்திரி அவ்வது தீட்சிதர் பாடல்களைப் பாடினால் இதே கேள்வியை அவர்கள் சமஸ்கிருதத்தில் கேட்பார்கள். புதிதாக எந்த உள்ளடக்கமோ உணர்ச்சியோ வரப்போவதில்லை.

இரண்டு மணி நேரத்தில் 8 பாடல்கள் பாடினால் தான் என்ன மாற்றம் வந்து விடப்போகிறது?

கம்பி. மேல் நடப்பது ஒன்றுதான் அப்பன்பாட்டளிடமிருந்து கழைக்கூத்தாடி கற்றுக் கொண்ட வித்தை. வித்தியாசம் காட்டுவதற்காக வேண்டுமானால் கையில் குடை வைத்துக் கொள்ளலாம்; கவர் ரிப்பனை ஆட்டலாம்.

"இந்த சர்க்கல் வேலையெல்லாம் என்னிடம் பலிக்காது" என்று தோள் தட்டிய சுப்புடு "கணித முறைப்படி படிப்படியாக மேலே ஏறி அநாயாசமாக அப்படியே கீழே இறங்கி வருகிறார்" என்ற மாண்டலின் சீனிவாளின் வித்தையைப் பார்த்து மறுநாளே விசிலடித்தக் கை தட்டுகிறார்.

திரும்பி வரமுடியாத மூட்டுச் சந்தில் சிக்கிக் கொண்ட கர்நாடக

சுப்புடுவின் மனங்கவந்த அமெரிக்க அய்யங்கார் அம்மணியின் அபிநயம்

இசையை அக்கிரகாரமே புறக்கணித்து விடுமோ என்ற அச்சம் மேலிட்டதன் காரணமாக பல சபாக்கள் தங்கள் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி வருகின்றன.

“கொஞ்சம் இந்துஸ்தானியை வேண்டுமானால் கவந்து கொள்ளுங்கள்” என்று பெரிய மனது பண்ணி அனுமதித்து போல பால்லா காட்டுகின்றன. கிடைத்த சந்தில் புருந்து இந்நி பழ்னைப் பாடல்களையும் சில பாடல்கள் பாடத் தொடங்கியவுடனே, எங்கே அடுத்தது உருது கஜலுக்கும் தாவிவிடுவார்களோ என்ற பீதியில் சுப்புடு தமிழர்களின் “தன் மானத்திற்கு” அறைகூவை விடுகிறார். “வடக்கத்திக்காரர்கள் கர்நாடக இசையை மதிப்பதே இல்லை. நாம் ஏன் இந்நி பாட்டு பாடவேண்டும்?” என்று சீறுகிறார்.

இந்நியோ, தெலுங்கோ, சமஸ்கிருதமோ எதுவாக இருந்தாலும் என்ன பாடுகிறோம் என்பது பாடகருக்கே தெரியாது. “நிர்மல” (கறைபடாத) என்ற சொல்லை ‘நீர்மல’ (சிறுநீரும் மலமும்) என்று பாடுகிறார்கள்; தாமாசதல நேத்ரி (தாமரை இதழ் போல் கண்ணுடையாள்) என்பதை உச்சரிக்கும் முறையில் பகல்பூர் வேலை செய்கிறார்கள்” என்றெல்லாம் பாடல்களை நையாண்டி செய்கிறார் சுப்புடு.

பாடல்களின் அழகு இது என்றால் ரசிக்கலோ ரொம்பவும் விவரமானவர்கள். ஒரு பாடலில் பல்லவி, அனுபல்லவி வியை பாடிய பின் அடுத்த சரணம் பாடத்துவங்குமுன், பாடகர் கொஞ்சம் மூச்சுவிட்டுக் கொண்டால், அந்த இடைவெளியில் புருந்து கை தட்டி விடுகிறார்கள். இந்த மானக்கேட்டை வெளியில் சொன்னால் வெட்கம் என்று விழிபிதுங்குகிறார்கள் விமரிசகர்கள்.

அதேபோல ஒரு பாட்டுக்கு இடையில் பக்கவாத்தியக்காரர்கள். தனி ஆவர்த்தனம் வாசிக்கத் தொடங்கும் போது அரங்கத்தில் பாதிப்பேர் எழுந்து காபி குடிக்கப் போய்விடுகிறார்களாம். ‘சுபின் மேத்தா போன்றோரின் மேற்கத்திய இசை நிகழ்ச்சிகளின் போது ‘இடையில் எழுந்து செல்லக்கூடாது’ என்ற நாகரிகத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் நம்முடைய நிகழ்ச்சிகளில் மட்டும் இப்படி அநாகரிகமாக நடந்து கொள்கிறார்களே என்று அங்கவாய்த்துக் கொள்கிறார்கள் விமரிசகர்கள்.

வேண்டுமானால் நிகழ்ச்சி ஆரம்பித்தவுடனே அரங்கத்தின் கதவுகளை யெல்லாம் வெளிப்புறமாக பூட்டிவிட்டு, கச்சேரி முடிந்தபின் திறந்துவிடலாம். வேறெதுவும் செய்ய முடியாது. சபா ரசிகர்களின் தரம் அப்படி.

சங்கீத சீசனில் 30 நாட்களுக்கும் 30 விதமான பட்டுப்புடவைகள், நகைகளுடன் வந்து தங்கள் அந்தஸ்த்தை

க்ளோஸ்-அப்பில்” பறைசாற்றிக் கொள்ளும் மாமிகளும், வியாபார விவகாரங்கள் அரசாங்க கிசுகிசுக்கள் ஷேர் மார்க்கெட் நிலவரங்கள் பற்றிசெய்தி பிரிமாறிக் கொள்ள வரும் அவர்களது கணவன்மார்களும், “மாதமும் மைக்கேல் ஜாக்சன் - சமந்தா பாக்ஸ் விசிறிகளாக இருந்து விட்டு பிரிகாரத்திற்காக சபாக்கச்சேரிக்கு வந்திருக்கும் அவர்களது வாரிசுகளும் முதல் ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மியூசிக் அகாதமி கச்சேரிக்குப் போன பெருமையை அண்டை அயாலாரிடம் சொல்லிக் கொள்வதற்காகவே வந்திருக்கும் பார்ப்பன, உயர்சாதி நடுத்தர வர்க்கம் - இரண்டாவது ரகம்.

இவர்கள் உள்ளே இருந்தாலென்ன, வெளியில் போனாலென்ன? ரசிகர்கள் கிடக்கட்டும். பாடல்களின் யோக்கியதை என்ன? புருவத்தை வில்போல

எது தாய்மொழி?

சென்ற ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி சென்னையிலுள்ள சபாக்களின் எண்ணிக்கை 37. இவற்றில் தமிழிசைச் சங்கம் ஒன்றைத் தவிர மீதமுள்ள 36 இல் 18 சபாக்களின் பெயர்கள் சமஸ்கிருதத்தில் மீதி 18 இன் பெயர்கள் ஆங்கிலத்தில்.

ஒரு மாதம் முழுவதும் பதுன் கணக்கான கலைஞர்களுக்குப் பாட்டங்கள் வழங்கப் படுகின்றன இந்தப் பாட்டங்கள் எல்லாமே சமஸ்கிருதத்தில் தான் எழுதப்பட்டிருக்க சில நடுகை பதமினி - விசுவ கலா பாரதி, ஏ.ஆர்.ரமணி - நவீன கான கலாதர், எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி - சங்கீத ஜோதி, என்.வி.சேகர் - ஹாஸ்ய பிரகாஷ், செம்மங்குடி - சங்கீத சார்வபெளமா.

பாட்டங்கள் கதை இப்படி. பாட்டம் வழங்கும் விழாவில் உரையாற்றுவதெல்லாமே ஆங்கிலத்தில்தான். பதமினிக் கு பாட்டம்க்கும் விழாவில் எல்லோரும் ஆங்கிலத்தில் பேசியதைக் கண்டு எரிச்சலுற்ற சிவாஜி கணேசன் “யா! பேசினதும் ஒன்னும் எனக்குப் புரியல; எல்லோரும் கதை நடிபாத்து நானும் தட்டினேன்” என்று நக்கலாகக் கூறியிருக்கிறார். உடனே நடிகர் ஓயு.ஜி மகேந்திரன் அவருக்கே உரிய ‘பச்சை’ சிரிப்புடன் ‘நீங்கள் இருக்கும் மெடையில் தமிழில் பேச எங்களுக்குப் பயமான இருக்கிறது’ என்று மஞ்சளாகச் சமாளித்தார்.

இசை விமரிசனத்தை சென்ற ஆண்டு தினமணியில் எழுதிய சுப்புடுவை இந்த ஆண்டு எக்ஸ்பிரஸில் எழுதச் சொல்லியிருக்கிறது தினமணி நிர்வாகம். நியாயம்தான். வாசகர்களின் தாய்மொழியில் எழுதும்போதுதான் விருப்பள அறிகிறீர்களும்!

சிறைத்து மை தீட்டி, முகத்துக்கும், நகத்துக்கும் சாயம் பூசி மெடையில் வந்து அமரும் பாடல்கள் செவிக்கு உணவளிக்க வந்தவர்களா? கண்ணுக்கு விருந்தளிக்க வருபவர்களா? கோடம்பாக்கத்துக்குப் போக வேண்டியவர்களுக்கு நுங்கம்பாக்கத்தில் என்ன வேலை? இதை யெல்லாம் யாரும் கேட்கப் போவதில்லை. “அழகு ராணிகளான பிரியா சகோதரிகளின் கச்சேரி” என்று 75 வயதான சுப்புடு விமரிசனம் எழுதுகிறார் என்றால் இவர்களது ஒழுக்கத்திற்கு இது தான் சான்று. முழு மெக்கப்பில் இந்த பக்திமான்கள் மெடையில் அமர்ந்திருக்க பின்னணியில் பாதி சாயம்போன துணியில் பரிதாபமாகத் தொங்கும் தியாகய்யர் படம் நல்லதொரு காட்சி முரண.

இந்த ஆண்டு டிசம்பர் சீசனின் சிறப்பம்சம் என்.ஆர்.ஐ பாடல்கள்தான். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் சுதேசி வித்வான் களைவிட என்.ஆர்.ஐ வித்வான்களின் எண்ணிக்கை கூடிவிடும்.

மிருதங்க வித்துவான் பாலக்காடு ரகு அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கும் தன் பேரன் வயலின் வித்துவான் உட்காரும் இடத்தில் தனக்கு எதிரே அமர்ந்து தான் பக்கவாத்தியம் வாசிக்க வேண்டும் என்று தகராறு செய்தாராம். புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின்படி என்.ஆர்.ஐ வித்துவான்கள் மட்டும் தான் உட்கார்ந்து பாடலாம்; மற்றவர்கள் நிற்கத்தான் வேண்டும் என்று கூட அடுத்த ஆண்டு புதிய மரபு உருவாக்கப்படலாம்.

வயலின் வித்துவான் டி.என். கிருஷ்ணனின் மகன் அமெரிக்காவிலிருந்து கொண்டுவந்த டிஜிட்டல் தம்பூராவுடன் உட்கார்ந்து வயலின் வாசித்தார். இன்னொரு என்.ஆர்.ஐ தியாகராயர் கீர்த்தனங்களை கிடாரில் வாசித்தாராம். கம்ப்யூட்டரை ஜோசியம் பார்க்கப்பயன்படுத்தியவர்களுக்கு கிடார் எந்த மூலம். அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த கீதாவட்சமி ராமசாமி என்ற சிறுமி (இவளது பாட்டனார் அகில இந்திய வானொலியில் அதி காரியாம் அப்புறம் என்ன?) வாய்ப்பாட்டில் கலக்கிவிட்டாளாம். இன்னொருவர் கீ போர்டு (மின்னணுக் கருவி) வைத்துக் கொண்டு வீணை வாசித்தாராம்.

“அமெரிக்காவில் குடியேறிய இந்தியர்கள் (பார்ப்பனர்கள் என்று பொருள் கொள்க) அந்த கலாச்சாரத்திற்கு பலியாகிவிட்டார்கள் என்றொரு கருந்து இருந்தது. இந்த ஆண்டு அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த இளம் வித்வான்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும் போது அது தவறானது என்பது தெளிவாகிவிட்டது” என்று நிம்மதி பெருமூச்சு விடுகிறார் சுப்புடு.

இந்தியக் காட்டுமிராண்டிகளை நாகரிக மனிதர்களாக மாற்றும் ‘உயரிய’ நோக்கத்துடன் வெள்ளைக்காரன் இந்தி

யாவுக்கு வந்தது போல, இனி ஆண்டுதோறும் சென்னை வந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றும் பெரும் பொறுப்பை இந்த 'அமெரிக்க அம்பிக் கள்' ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும். அத்தகைய சூழ்நிலையில் நமக்கெல்லாம் இந்தியாவில் குடியேறிய தமிழர்கள்" என்றொரு புதுப்பெயர்கிடைப்பதற்கும் வாய்ப்புண்டு.

ஏனென்றால் பிரியா-ஷரோன் என்ற இரண்டு பெண்கள் இணைந்து நடத்திய 'ஒடிஸி-பரதம்' நாட்டிய நிகழ்ச்சி பற்றி விமரிசனம் எழுதிய சுப்புடு, 'ஷரோன் அமெரிக்ககாரியாக இருந்தாலும் அவளது உடல் அமைப்புகள் நம்மூர் சீரங்கம் ஐயங்கார் ஆத்துப் பெண் போலவே இருந்தது' என்று புளகித்துப் போகிறார். அடுத்து ஷரோனுக்கு சீரங்கத்தில் ஒரு ஃபிளாட் வாங்கிக் கொடுத்து பூர்வகுடி பட்டியலில் சேர்த்து விடுவார்கள்.

சென்ற தலைமுறையின் நடன நாயி மணிகள் இங்கிருந்து அமெரிக்கா போய் ஆடினார்கள்; இன்று அவர்களுடைய புதல்விகள் அங்கிருந்து இங்கே வந்து ஆடுகிறார்கள்.

நிர்வாகவியல் பட்டதாரியான கிருத்திகா ராஜகோபாலன் சிகாகோவில் ருந்து கிளம்பி சென்னை வந்து 'பிரகதீஸ் வரணை எண்ணி ஏங்கினார்.' 'நேற்று அந்தி நேரத்திலே என் கணவன் யாரோடு ஆற்றங்கரையில் தனித்திருந்தான்?' என்ற பாடலுக்கு அபிநயம் பிடித்தார்.

அடுத்து, நிருத்ய குடாமணி பாரதி சிவாஜி நடத்திய மோகினி ஆட்டத்தில் கதவைத் திறக்கச் சொல்லி சிவபெருமான் பார்வதியிடம் மன்றாடுகிறான். பார்வதியோ கதவைத் திறந்து 'நீ ஒரு ஏமாற்றுக்காரன்' என்று சொல்லிவிட்டு மீண்டும் கதவைச் சாத்தி விடுகிறான். பிறகு மீண்டும் சிவபெருமானின் போராட்டம்.

நடைபெற்ற அனைத்து நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளிலும் இது தான் பாடு பொருள். தலைவன் தலைவிக்கு ஏங்குவது, தலைவி தலைவனுக்கு ஏங்குவது, தலைவனின் கள்ளக் காதலை எண்ணி தலைவி குமுறுவது, ஊடல் இன்ன பிற...

புதிய மொந்தையில் பழைய கள்ளு: கிடார், டிஜிட்டல் தம்பூராவில் தியாகய்யர்

தெலுங்கிலும், சம்சுகிருத்திலுமே ஏங்கிக் கொண்டிருந்தால் தமிழ் வளராமல் போய்விடுமே என்று பூநிதி ரங்கராஜன் திருப்பாவைக்கு ஆடி தமிழில் ஏங்கினார். மாளவிகா சாருகி இன்னும் கொஞ்சம் பின்னால் போய் சங்க இலக்கியத் தலைவியின் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

திருவிதாங்கூர் அரசு பரம்பரையைச் சேர்ந்த திருமதி. கோபிகா வர்மா என்பவர் மோகினியாட்டம் ஆடினார். இப்படியாக டஜன் கணக்கான மாமிகளும் உயர்சாதிப் பெண்களும் டிசம்பர் முழுவதும் ஒவ்வொரு சபாவிலும் ஏங்கியும் விமரிசைக் கப்படுவதற்கு மனத்திருப்தி இல்லை.

சொப்பன சுந்தரி என்பவர் நடத்திய ஆந்திர தேவதாசி நடனம் தான் இயல்பாக இருந்ததாகப் பாராட்டுகிறார் சுப்புடு.

ஆந்திராவில் இன்னும் உயிரோடிருக்கும் ஒரு முதிய தேவதாசிக்கு குலப் பெண்ணிடமிருந்து நேரில் கற்றுக் கொண்டு வந்து சொப்பன சுந்தரி ஆடிய நடனத்தின் சிறப்பைக் கீழ்க்கண்டவாறு மெச்சுகிறார்:

"தேவதாசிகளிடம் போலித்தனம் இல்லை. பாடல் வரிகளின் பொருள் அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். அந்த வரிகளுக்கு ஆடும்போது அவர்கள் கூச்சப்படுவதில்லை. அவர்

களுடைய கைகளில் தான் பாடல்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றன."

என்னதான் பார்ப்பனப் பெண்கள் பரதம் கற்று ஆடினாலும் ஆயிரம் பேர் முன்னிலையில் காம உணர்ச்சியையும், விரகதாபத்தையும் கூச்சமின்றி முழுமையாக வெளிக்காட்ட முடியாது என்றும், அதற்கென்றே பிறந்த அந்தக் குலத்தினரால்தான் அது சாத்தியம் என்றும் கூறுகிறார் சுப்புடு.

பழைய மரபுப்படி பக்கவாத்தியக் காரர்கள் இந்த நிகழ்ச்சியின் போது நின்றபடியே வாசித்தார்களாம். ஆனால் அதில் சிலர் சட்டை போட்டிருந்ததுதான் சுப்புடுவுக்கு கொஞ்சம உறுத்தலாக இருந்ததாம்.

ஆட்டம் முடிந்தபின் அரங்கத்திலிருந்து பிரமுகர் யாராவது அந்த அம்மாளின் கையைப் பிடித்து இழுத்துச் சென்றிருந்தால் சுப்புடுவுக்கு முழு நிறைவாக இருந்திருக்கக் கூடும். சத்திய முர்த்தி வாரிகளின் மனவிகாரம் அகடமி மேடைக்கு வந்திருக்கிறது. விட்டால் மறுபடி சட்டசபைக்கும் வரும்.

தமிழிசையை இருட்டடிப்பு செய்து, தமிழ் நாட்டுப்புற இசையை டப்பாங் கூத்து என்று கேலி செய்து வருகின்ற இந்தக் கும்பலுக்கு தமிழின் மீதும் தமிழிசையின் மீதும் பிறந்திருக்கும் திடீர்கரிசனை ஒரு அப்பாய எச்சரிக்கை.

ஏற்கனவே கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகளில் 'துக்கடா'வாகத் தமிழ்ப்பாடல்கள் பாடப்பட்டதைப் போல, இப்போது பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் சங்க இலக்கியங்கள், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை காவடிச்சிந்து ஆகியவை சேர்க்கப்படுகின்றன.

அபிராமி அந்தாதி இசை - நடன நிகழ்ச்சிக்கு விமரிசனம் எழுதிய சுப்புடு, "நான் மொழி வெற்றியன் அல்ல, இருந்தாலும் தமிழில் நிகழ்ச்சி நடத்தும்போது கலைஞர்களுக்கும் ரசிகர்களுக்கும் இடையேயான பரிமாற்றம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது." மிகச்சாதாரணமான ஒரு உண்மையைக் கூறுவதற்கு 'நான் மொழி வெற்றியன் அல்ல' என்று சுப்புடு பீடகை போட வேண்டியிருப்பது அவரின் தமிழ்த்துவேசத்திற்கு ஒரு சான்று.

"இனி ஆண்டுதோறும் சென்னை வந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றும் பெரும் பொறுப்பை இந்த 'அமெரிக்காவில் குடியேறிய அம்பிகள்' ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும். அத்தகைய சூழ்நிலையில் நமக்கெல்லாம் இந்தியாவில் குடியேறிய தமிழர்கள்" என்றொரு புதுப்பெயர்கிடைப்பதற்கும் வாய்ப்புண்டு.

இது ஒருபுறமிருக்க, தமிழக நாட்டுப்புறக்கலைகள் நசிந்து வருவது குறித்து ஒரு சபாவில் தனது 'ஆழ்ந்த' கவலையை வெளியிட்டிருக்கிறார் எம்.டி.வி புகழ் சின்ன சங்கராச்சாரி. (விஜயமட்கமி நவநீதகிருஷ்ணானுக்கு சங்கரமடத்தின் ஆஸ்தான வித்வான் பதவி கிடைக்க வாய்ப்புண்டு) திருப்புகழின் சந்தச் சிறப்பைப் பாராட்டிக் கருத்தரங்கம் நடத்துகிறது. ஆண்டாள், ஊரிலிருக்கின்ற எல்லோருடைய வீட்டுக் கதவையும் தட்டி எல்லாப் பெண்களையும் எழுப்புவதால் திருப்பாவையில் 'சமுசுநீதி' இருக்கிறது என்கிறார் சுப்புலட்சுமி. (இன்னொரு சமூக நீதி காத்த வீராங்கனை)

சபா மேடையும், பட்டமும், பொன்னாடையும், சிவப்புத் தோல்களின் கைத்தட்டலும், கிடைத்தவுடனே குளிர்ந்து போன சில தமிழ்க் கலைஞர்கள் "நாங்கள் யாரையும் எதிர்க்கவில்லை; கொஞ்சம் இட ஒதுக்கீடு மட்டுமே கேட்டோம்" என்கிற மாநிலி குழைகிறார்கள்.

கருவிகளில் பேதம் பார்க்கக் கூடாது. "கிதார், கீ போர்டு, டிஜிட்டல் தம்பூரா ஆகிய ஏதுவானாலும் சரி, நமக்குப் பயன்படுமென்றால் நாம் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம்" என்று காலத்திற்கு ஏற்ற புது நீதியை அறிவித்தார் விமரிசக ஜாம்பவான் சுப்புலட்சுமி.

இந்த அறிவிப்பின் உட்பொருளைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்ட கர்நாடக இசையுலகின் பீஷ்ம பிதாமகர் செமங்குடி இளையராஜாவின் கச்சேரியைப் பாராட்டி கர்நாடக இசையைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பையும் கொடுத்துச் சாலியையும் இளையராஜாவிடம் ஒப்படைத்தார். 'தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்ட' இளையராஜாவோ தன்னுடைய கச்சேரியில் குறைகள் இருப்பின் தள்ளி, திறைகளை மட்டும் ஏற்று அருள் பாலிக்கமுறா தண்டனீட்டு வேண்டிக் கொண்டார்.

வெவ்வேறு சபாக்களில் 'தமிழ்க் காதல்' நாடகங்கள் அரங்கேறிக் கொண்டிருக்க உண்மையான வசனத்தைப் பேசுவதற்கு 'சிங்கத்தின் குகையையே' தேர்ந்தெடுத்தார் நடனக் கலைஞர் பத்மா சுப்பிரமணியம்.

"ஆரிய - திராவிட இனப்பிரிவினை பிரிட்டிஷ் காரன் செய்த குழ்ச்சி; விவேகானந்தரும் அம்பேத்காரும் இதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை; ஆரிய என்றால் 'உயர்ந்த' என்று பொருள்; சமசுகிருதம் செத்தமொழி என்பது பிரிட்டிஷ்காரன் உருவாக்கிய கட்டுக்கதை; பரத நாட்டியம் தமிழகத்தில் தோன்றியதல்ல, அது சமசுகிருதத்தில் பரத முனிவால் உருவாக்கப்பட்டது; சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பிரிவினை வாதம் அதிகரித்துவிட்டது; ஆரியர் - திராவிடர் என்று இரண்டு இனங்கள் இருந்ததைக் கூறும் பாட நூல்கள் அனைத்தையும் தடை செய்து, திரும்பப் பெறவேண்டும்."

சென்னை தமிழிசைச் சங்கம் நடத்திய பண் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கில் பத்மா சுப்பிரமணியம் ஆற்றிய தலைமை உரை இது. இதை உலகறியச் செய்வதற்காக மறுநாள் எக்ஸ்பிரஸ் ஏடு இதையே முழுப்பக்கக் கட்டுரையாக வெளியிட்டது.

கோல்வால்களின் கொள்கையைத் தமிழ்மண்ணில் பிரச்சாரம் செய்த துணிவுக்காக பத்மா சுப்பிரமணியத்துக்கு பாரதிய ஜனதா எதிர்காலத்தில் கலாச்சார மந்திரி பதவி கொடுப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் 'பண்ணும் பரதமும்' என்ற நிகழ்ச்சி நடத்த தமிழக அரசு

தான் அறிவுடைமை" என்று அமைதி காத்தார்களா?

பார்ப்பணர்களின் உழைப்பை மெச்சும் தமிழறிஞர்களும், காயம்படாமல் பார்ப்பனியத்துடன் மேர்தி வெவ்வுக்களவு கண்டு கொண்டிருக்கும் இசையறிஞர்களும் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். அப்பன் ஆத்தாள் முகவரியையே பறி கொடுத்து விட்டு எந்த 'அடையாளத்துக்காக' இனி இவர்கள் போராடப் போகிறார்கள்?

பார்ப்பனியமும் கர்நாடக இசையும் சிக்கிக் கொண்டுள்ள நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்கு அவாளுக்கு இப்போது

கம்பெனி விளம்பரத்துக்காக

தமது கச்சேரிகளைப் பதிவு செய்து ஒலிப் பேழையாக்கி விற்கு சபாக்காரர்கள் பணம் பண்ணுகிறார்கள் என்பதால் நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்யக்கூடாது என்று தடை விதித்துவிட்டார்கள் பா.கர்கள். ஆத்திரம் கொண்ட சபாநிர்வாகிகள் இதற்குப் பதிலடி கொடுத்தனர். "எனக்குப் பணம் வரக் கூடாது என்றால் உனக்குப் புகழ் வரக்கூடாது" என்று தொலைக்காட்சி, வானொலி நிலையத்தினர் நிகழ்ச்சியைப் பதிவு செய்யவும் ஒலிபரப்பவும் தடை விதித்துவிட்டனர். கோட்டைக்குள் நடைபெறும் இந்தக் குத்து வெட்டை நிறுத்த சமாதான துறை செயல்பாட்டினர் தெரியுமா? வானொலி அதிகாரிகள்.

மன்னர்களை அண்டிப் பிழைக்கும் இசைக் கலைஞர்களைச் சாடி தியாகப்பா எழுதிய பாடல்களைக் காட்டி அவருடைய மேன்மையை மேடைதோறும் முழங்கும் அக்கிரகாரக் கூட்டம் இந்த சபாக்கச்சேரிகளை ஆண்டுதோறும் எப்படி நடத்துகிறது தெரியுமா?

ரசிகர்களிடம் சுட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். இதுவன்றி ஒவ்வொரு கச்சேரிக்கும் ஒரு பன்னாட்டு நிறுவனமோ அவ்வது தனியார் நிறுவனமோ பரவலாக இருந்து காசு கொடுக்கிறது. ஆதாயில்லாமல் எந்த அடிமட்டமும் காசு கொடுப்பானா? அரங்கிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் திரும்பின இடமெல்லாம் கம்பெனி விளம்பரங்கள்தான் இப்படியே போனால் கிரிக்கெட், ஆட்டக்காரர்களின் தொய்டி, சட்டை, எல்லாவற்றிலும் கம்பெனி பெயரைப் பொறிப்பது போல பெய்சி 'கோகோ கோலா' பனியனை பாடகர்களுக்கும் மாட்டி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் அவாளுக்கு வந்துவிட்டது. பாடகர் மட்டுமல்ல; "பின்னால் தொங்கும் தியாகப்பா ஒரு கையில் தம்பூரா வைத்திருக்கிறார். இன்னொரு கை காலியாகத் தானே இருக்கிறது. அதில் பெய்சி பாட்டிலைக் கொடுத்துவிடுகிறோம்." என்றும் கேட்பார்கள். கசகம் வேண்டும் கவரவழும் வேண்டும் என்றால் நடக்குமா?

நாசரி பள்ளிக்கூடத் தொழில் போல சபாத் தொழிலிலும் நல்ல வாய்ப்பு இருப்பதால் ஆண்டுதோறும் சபாக்களின் எண்ணிக்கை பெருகுகிறது. ரசிகர்கள் எண்ணிக்கை தேய்கிறது. இப்படியே போனால் எந்தக் கம்பெனிக் காரனும் காசு தரமாட்டானே என்ற கவலை கர்நாடக இசையின் காவலர்களை வாட்டுகிறது. புதிய சபா ஆரம்பிப்பதைத் தடுக்க முடியாது; எனவே 'ஒரு சீசனில் ஒரு பாடகர் இவ்வளவு கச்சேரி மட்டுமே பாடலாம்' என்று உச்சவரம்பு கொண்டு வர யோசனை செய்கிறார்கள்.

கலை, ஆன்மீகம், புகழ் - கட்டணம், லாபம், உச்சவரம்பு, கருதி கத்தம்!

இவரை அனுமதித்துள்ளது. இவற்றிலொன்றும் அதிசயமில்லை.

ஆனால் தமிழிசைச் சங்கத்தின் மேடையில் நின்றுகொண்டே தமிழ் வரலாற்றின் முகத்தில் பத்மா சுப்பிரமணியம் கரி பூசியபோது தமிழ் அறிஞர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டார்களா, இல்லை கருப்பும் ஒரு நிறம்தான் என்று சமாதானப்பட்டுக் கொண்டார்களா? 'வோகத்தோடு (உலகத்தோடு) ஒட்ட ஒழுகல்

தமிழ் வேண்டும், தமிழிசை வேண்டும்; பம்பையும் உருமியும் கிடைத்தால் கூடப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அவர்கள் தயார்.

தமிழிசைக் கலைஞர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? சோதியில் கலந்து விடுவது என்று முடிவு செய்து விட்டால், போகும்போது தேவாரம் திருவாசகத்துடன் 'தமிழிசைச் சங்கம்' என்ற பெயர்ப்பலகையையும் கழற்றிக் கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு போகட்டும்.

தமிழ் மக்களின் உறக்கம் கலைக்க ஒற்றைப் பறை போதும் நமக்கு.

‘தொலைந்த

சொர்க்கம்’ - காஷ்மீர் சொர்க்கழ்மி தொலைந்து போய் விட்டதே என்று டெல்லி முகாம்களில் காஷ்மீர் பண்டிதர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) ஏங்கி அழுதார்கள். உடனே கோயங்காவின் எக்ஸ்பிரஸ் துண்டு விரித்துக்காசு கேட்டது; லட்சக்கணக்கில் காசு திரட்டிக் கொடுத்தது; வெறும் நிதி ஆதரவு போதாது, தார்மிக ஆதரவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று திணைமணி தீர்மானித்தது. அதனால் எஸ்.சப்ரூ என்ற காஷ்மீரியின் அழகுரலை ஆறேழு மாதம் வெளியிட்டது.

ஆங்கிலேயக் கவிஞன் மில்டன் ‘தொலைந்த சொர்க்கம்’ எழுதியதோடு நிற்காமல் ‘மீண்ட சொர்க்கமும்’ ஆக்கினார். அது போல காஷ்மீர் பண்டிதர்களும், சப்ரூக்களும் சொர்க்கம் மீளாதா என்று ஏங்குகிறார்கள்.

யாருடைய சொர்க்கம் தொலைந்தது? காஷ்மீரில் அனுபோக உரிமை கொண்டாடி வந்த பார்ப்பனர்களின் சொர்க்கம் தொலைந்தது. ‘சொர்க்கம்’ இருந்தால் ‘நரசமும்’ உண்டு. யாருக்கு நரசம்? பார்ப்பனர் அல்லாத பெருவாரி விவசாயிகளுக்கு நரசம். சொர்க்கத்தை பார்ப்பனர் இழந்ததால் இவர்கள் நரசத்திலிருந்து மீண்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லலாமா?

சப்ரூவின் எழுத்தில் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் இந்து பழமையம் முசலீம் வெறுப்பும்து எதிரொலிக்கிறது. சப்ரூ வரலாறு என்று காட்டுவது இந்து மன்னர்களின் வரலாறு. அதற்கு ‘ராஜதரங்கினி’ ‘யை எடுத்துக் காட்டுகிறார். பழைய இந்து மன்னர்கள், மலை அரசுகள், டோகர்ர வம்சாவளி ஆகியோரின் வரலாறுகளைப் பிரம்மாண்டமாக ஊதிக்காட்டுகிறார். படை எடுத்த முசலீம்கள் வாளால் காஷ்மீரைச் சிதைத்து விட்டார்கள் என்று கொதிப்பும் சப்ரூ. இந்துமன்னர்களை ஒருவர்கொருவர் வெட்டிக் கொண்டதை, இரண்டுமுறை ஸ்ரீநகரம் கொளுத்தப்பட்டது இந்து மன்னர்களுக்குள் நடந்த சண்டையால்தான் என்பதை மறைக்கிறார்.

காஷ்மீர் மக்களில் கலை, இலக்கியம், பண்டிகைகள், கலாச்சாரம்

காஷ்மீர்: தொலைந்த சொர்க்கத்தின் மறைந்த வரலாறு

எல்லாவற்றையும் விவரமாகத்தரும் சப்ரூ பாணினி, ஜயத்ரா, வாமனா, ஷிராஸ்வயின் ஆகியோரின் இலக்கண, இலக்கியம் தொடங்கி, அபிநவ குப்தர், பதஞ்சலியின் நாட்டிய சாத்திரங்கள் பற்றியும் சிலாக்கிறார். நாட்டியம், இசை, பண்டிகைகள் ஆகியன இந்தியா முழுமைக்குமே முன்னோடியாக இருந்து பரவியதுபோல காட்ட முயற்சிக்கிறார்.

இதுமோசடி. இந்தியா -முழுக்க உள்ள பல்வேறு தேசிய இனங்களின் கலாச்சாரத்தையும், பாரம்பரியத்தையும் முடிமறைத்துவிட்டு காஷ்மீரில் பார்ப்பனர்களின் வேதப்பயிற்சி, சமஸ்கிருத மொழிப் பிரச்சாரத்தையே இந்திய கலாச்சார முன்னோடியாகக் காட்ட முயற்சிக்கும்மோசடி. காஷ்மீர் பண்டிதர்கள் தமிழகம் வந்து நாட்டியம் போன்ற கலைகளை எடுத்துச் சென்றதையே தலைகீழாக்கி, காஷ்மீரேமு பரதத்தின் தாய்விடு என்று கயிறு திரிக்கும் பத்மா சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களின் வாதமே சப்ரூவின் வாதமும். “தத்துவம், கலாச்சாரம், மதம் ஆகியவை தொடர்பாக காஷ்மீர் உலகுக்களித்த நன்கொடைகள் ஏராளம்” என்று சப்ரூ சொல்வதன் பொருள் இந்தியா முழுக்க நாகரிகத்தின் முன்னோடி பண்டிதர்களின் காஷ்மீர் என்று காட்டுவதற்காகத்தான்.

காஷ்மீரில் உள்ள மற்ற தரப்பு மக்களைப் பற்றியோ பெளத்தர், இசுலாமியரின் வாழ்க்கை பற்றியோ ஒன்றுமே எழுதாக சப்ரூ இந்திய வேற்றுமைகளை ஒன்றுபடுத்தும் பிணைப்பு என்று இந்துப் பண்டிகைகளை வருணிக்கும் நோக்கமும், “பூணூல் உடலில் குளிர்ச்சி சேர்க்கிறது” என்று விளக்குவதன் நோக்கமும் பார்ப்பனரின் வருணாசிரம இந்து கலாச்சாரத்தைத் தூக்கிப் பிடிப்பதுதான்..

அவர் எழுதுகிறார்:

“ஒரு சமூகத்தின் கலாச்சார மையமாகத் திகழ்ந்ததே ஆலயங்கள் தான். சமூக அமைப்பின் வாழ்க்கை முறையே கோயிலைச் சார்ந்து இருந்தது. ஆலயங்களே தங்கள் வாழ்க்கையில் முக்கியப்பங்கு வகிக்கிறது என்பதை மக்கள் உணரவில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் தேவை

கோயிலில் கிடைத்தது. ஆலய வழிபாட்டினால் கிடைக்கும் ஆத்மநிம்மதி, சமஸ்கிருதப் பயிற்சி, வேதப் பயிற்சி இதை யெல்லாம் விட முக்கியமாக ஜோடித்தேர்வும் மக்களுக்குக் கோயிலில் தான் கிடைத்தன.”

— இவர்.சொல்லும் மக்கள் யார்? யார் வேதம் படிக்க முடியுமோ அவர்களே முதலில் மக்கள்; யார் சமஸ்கிருதம் படிக்க அனுமதிக்கப்பட்டார்களோ அவர்கள் அடுத்த பட்ச மக்கள்; அவர்கள் பார்ப்பனரும், அரச குலத்தவரும் மட்டுமே. சமூகம் என்றாலே இவர்கள் தான்; கலாச்சாரம் என்றாலே வருணாசிரமம் தான்; அதன் மையம் ஆலயம் தான்.

“பண்டைக் காலங்களில் பண்டிகை நாட்களில் பண்டிதர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் குடும்ப புரோகிதர் பிரகாச வண்ணத்தில் கடவுள், மிருகம், பூக்கள் தீட்டிய படங்கள் கொடுப்பதுண்டு. இந்து மதத்தவர் வீட்டு வாசலில் சூரியனை ஒவியமாய்த் தீட்டுவார்கள். திருமணம், பூணூல் வைபவங்களில் வீட்டு ஜன்னலில், வாழிலில் வண்ண ஒவியங்கள் வைப்பார்கள்.”

காஷ்மீரில் மற்ற மக்களின் வழிபாடு, பண்டிகை என்ன என்று சப்ரூ எழுதவில்லை, ஏன்?

“இந்தியா முரண்பாடுகளின் மூட்டை என்றார் நேரு. ஆனால் இந்த

முரண்பாடுகளுக்கு நடுவேயும் கண்ணுக்குத் தெரியாத நூல் ஒன்று இந்தியாவைப் பிணைத்து வைத்திருக்கிறது. அதுதான் இந்துப்பண்பாடு. இடத்தின் பெயரால் எல்லாவற்றையும் குறிப்பிடும் பழக்கம் நமக்கு ஆங்கிலேயரால் வந்தது. அதனால் இந்துப்பண்பாட்டை இந்தியப் பண்பாடு என்றும் நாம் வழங்கத் தொடங்கி விட்டோம்.”

சப்ரு காஷ்மீர் மக்கள் அனைவரும் இந்துக்கள் என்பது போல் எழுதிக்கொண்டு போகிறார். இதே காஷ்மீரத்தில் பௌத்தம் இருக்கிறது, இசுலாம் இருக்கிறது. அதையும் இடத்தின் பெயரால் குறிப்பிடாமல் இந்துப் பண்பாடு என்றே சொல்லி விடமுடியுமா?

சொர்க்கம் - காஷ்மீர் தீவிரவாதிகளிடம் போய் விட்டதா? ஓடி வந்து விட்ட இந்து - பார்ப்பன - பண்டிதர்கள் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் தீவிரவாதிகளா அல்லது தீவிரவாதிகளின் பிடியில் சிக்கி விட்டவர்களா? வரலாற்றின் உண்மை தெரிந்தவர்கள் கைகொட்டிச் சிரிப்பார்கள். சப்ருக்களின் பேனாக் கிறுக்கல்கள் வரலாறாகி விடாது.

சப்ரு எதிரொலிக்கின்ற ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்துமத வெறி காஷ்மீர் சொர்க்கத்தை வன்முறை மூலம், அடக்குமுறை மூலம் இந்தியாவோடு கட்டிப் போட்டு விடத் துடிக்கிறது. இன்னொருபுறம் இசுலாமிய அடிப்படை வாதிகளோ முசுலீம்கள் பெருவாரியாக வாழும் காஷ்மீரத்தை அடிப்படைவாதத்திற்குள் இழுத்து விடப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் காஷ்மீரின் எதார்த்தம் இவர்களின் கற்பனைகளுக்கும் கனவுகளுக்கும் அப்பால் முற்றிலும் வேறாக இருக்கிறது.

டிசம்பர் 6 : பாபர் மகுதியை இடித்தது இந்து மத வெறியர் கூட்டம். இதன் எதிரொலியாக இந்தியாவில் பல இடங்களில் கலகம் வெடித்தது. பங்களாதேஷில் இந்து மதத்தினர் சிலரைக் கொன்றனர் இசுலாமிய வெறியர் சிலர். ஆனால் முசுலீம்கள் பெருவாரியாக உள்ள, இந்திய ராணுவம் வன்முறை வெறியாட்டம் போடும் காஷ்மீரத்தில் ஒரு பத்துப்பண்டிதர்களைப் பிடித்து வெட்டிப் போட எவ்வளவு நேரம் பிடிக்கும்?

அப்படி எந்தச் சம்பவமும் காஷ்மீரத்தில் நடக்கவேயில்லை. அங்குள்ள பெருவாரி இசுலாமியரிடம் மதச்சகிப்புத் தன்மை இருக்கிறது. காஷ்மீர் முசுலீம்கள் பற்றி எந்த ஒரு செய்தியை விவாதிக்கும் போதும் இந்த முக்கியமான கூறு பற்றித் தான் முதலில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். 'ரோஜா' படம் தயாரித்த பார்ப்பனக்கும்பலோ, சப்ருவோ அந்தப் பாரம்பரிய அடையாளத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் அக்கறைப்படவில்லை. அவர்களின் நோக்கம் காஷ்மீர் பிரச்சனை மீது இந்து மதவெறியர்களின் கண்ணோட்டத்தை,

அணுகுமுறையை அறிமுகம் செய்வது தான்.

தமிழகத்தில் சித்தர்கள், ராமலிங்கர், பெரியார் போன்றோர் பார்ப்பனீய மத வெறியர்களுக்குச் சவாலாக ஒரு கலகப்பாரம்பரியத்தை உருவாக்கினார்கள். இதனால் இன்று நாடெங்கும் இந்து மத வெறி தலைவிரித்தாடுகையில் இங்கே பாரதீய ஜனதா காலூன்ற முடியவில்லை.

காஷ்மீரத்திலும் இதே போல ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. அங்கே முசுலீம்களின் வாழ்க்கை முசுலீம் அடிப்படைவாதிகளின் இலக்கணப்படி இல்லை. நீண்ட நெடுங்காலமாக மக்கள் மத்தியில் வழங்கி வந்த பழக்கவழக்கங்களை ஒட்டியே இசுலாம் ஒருகூப்படுகிறது. இதற்கு முக்கியக் காரணம் இசுலாத்தை காஷ்மீர் மக்களிடையே — பெருவாரியான விவசாயிகளிடையே — பரப்பிய சுபி முசுலீம் ரிஷிகள்.

“இசுலாத்துக்கு மாறிய காஷ்மீர்: முசுலீம் ரிஷிகளின் பாத்திரம்” என்ற பேராசிரியர் எம். இஷாக் கானின் நூல், காஷ்மீரில் சுபிகளின் வரலாற்றை விரிவாகத் தருகிறது. சித்தர்கள்போல் வாழ்ந்த சுபிகள் தான் காஷ்மீர் மண்ணின் தன்மைக்கேற்ப இசுலாத்தை வளர்த்தார்கள். இவர்களுக்கு முசுலீம் ரிஷிகள் என்று பெயர்.

1320-இல் தான் காஷ்மீரில் முதல் சுல்தான் (அரசர்) ஆட்சிக்கு வந்தார். அதற்கு இரு நூறாண்டுகள் முன்பே சுபிகள் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து காஷ்மீருக்கு வந்து விட்டார்கள்.

இருநூறாண்டுகளும் சுபிக்கள் செய்தது என்ன? முசுலீம்கள் வாளால், வன்முறையால் நாட்டைப் பிடித்தார்கள் என்று சப்ரு எழுத்துவது போலவோ, 'வந்தார்கள் வென்றார்கள்' என்று ஜூனியர் விகடன் கோளாளி மதன் எழுதுவது

“மண்ணிக்க வேண்டும் மெளல்வி சாஹிப்! சுபிகளாகிய நாங்கள் சுல்தான்கள் கொடுத்த நிலத்துண்டிலோ பணக்காரர்களின் தானத்திலோ வாழவில்லை. நாங்கள் கோவணமும், சிறு துண்சடும் கட்டிக் கொண்டோம் இங்கு வந்தோம். எங்களைக் கண்டு எந்த இந்துவும் தங்கள் வாளை உருவவில்லை...”

பாபா நூருதின், சுபிரிஷி, கி.பி.1300 (மேற்கோள்: வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை ராகுல் சாங்கிருத்தியாயன், பக்கம் 371-2)

போலவோ சுபிக்கள் வன்முறைக் கொலைகளை நடத்தினார்களா?

எத்தனையோ இந்து மன்னர்களைப் போலத்தான் முசுலீம் மன்னர்களும் வாளைப் பயன்படுத்தினார்கள் நாடுபிடிக்க. ஆனால் இசுலாம் இப்படி ஒரே வழியில் தான் பரப்பப்பட்டது என்பது பச்சைப் பொய். உலக வரலாறு வேறு. இற்தோளேசியா, மலேசியா, ஆப்பிரிக்கா, மத்திய ஆசியா, இந்தியா போன்ற பகுதிகளில் வாள் கொண்டு மட்டுமல்லாமல் மக்களின் உணர்வுகளைப் பதற்குவப்படுத்தியும் மாற்றியும் இசுலாம் வந்தது. சுபிக்கள் மன மாற்ற வேலையைச் செய்தார்கள்.

மதங்களின் வரலாறுகளில் இப்படிப்பட்ட நுணுக்கமான விவரங்கள் நிறையவே உண்டு. பொதுவாகவே, மதங்கள் தோன்றியபோது ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் குரலாகவே முதலில் பிறக்கின்றன - இந்துமதம் தவிர.

பிறகு அவையே ஆள்பவர்களோடு நிறுவனமயமாகும் போது சுரண்டல்வாதிகளின் கைக்கருவியாக மாறிவிடுகின்றன. அந்த நேரங்களில் மத அமைப்புக்குள்ளேயே அதை எதிர்க்கும் குரல்கள் வருகின்றன; இவ்வாறுதான் புராடஸ்ட்டு கிளைவிட்டது; சுபி ஞானிகள் மெளல்விகளுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தார்கள். சித்தர்கள், ராமலிங்கரின் கலகமும் இவ்வாறுதான் எழுந்தது.

மெளல்விகள் சுல்தான்களின் கஜாளைப் பிடித்துத் தொங்கியது சுபிக்களுக்கு அறவே பிடிக்கவில்லை. “சுபிக்களாக நாங்கள் சுல்தான்கள் கொடுத்த நிலத்துண்டிலோ பணக்காரர்களின் தானத்திலோ வாழவில்லை. நாங்கள் கோவணமும் சிறு துண்டும் கட்டிக் கொண்டுதான் இங்கு வந்தோம். எங்களைக் கண்டு எந்த இந்துவும் தங்கள் வாளை உருவவில்லை” என்று சுபி ஞானி பாபா நூருதீன் (கிபி 1300) மெளல்விகளுக்குச் சாட்ட அடியாகப் புதிற் கொடுத்ததையாராவது மறக்க முடியுமா?

மதவரம்புகளுக்குள்ளேயே மக்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியவர்களே இந்தக் கலக்காரர்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களின் பங்கு பாத்திரத்தை நாம் மதிப்பீடு செய்வதே போதுமானது.

சுபிக்கள் காஷ்மீர் வந்தபோது இரண்டு விதமான மக்களை உள்ளடக்கிய சமூகத்தையே பார்த்தார்கள். அரச அதிகாரத்தில் அட்டை போல ஒட்டியிருந்து எல்லாப் பலன்களையும் உறிஞ்சிக் கொழுத்து வாழும் பண்டிதர்கள்; பெருவாரி விவசாயிகளான புத்தமதத்தவர். ஒரு புறம் பார்ப்பனச் சுரண்டல், சாதியம்; மறுபுறம் மகாயான புத்தமதத்தின் வறட

இத் தனமும், ஏராளமான சடங்குகளும், சுபிக்கள் பார்ப்பனியத்தைச் சாடினார்கள். அதற்கு எதிராகச் சுயமரியாதையைப் போதித்தார்கள். புத்தமதத்துக்கு மாற்றாக இசுவாந்தை வைத்தார்கள். பிற மதத்தவரிடம் சகிப்புத் தன்மையோடு நடாப்பது, வன்முறை மறுப்பு, புலால் உண்ணாமல், துறவு, உலகப்பொருளியல் வாழ்வு துறத்தல், ஆடம்பர வெறுப்பு, ஒழுக்கம், இயற்கைமீது பற்று ஆகியவை சுபிக்களின் பண்புகள். உழைத்து அதில் கிடைத்ததை சாப்பிட்டார்கள்; எளிமையாக இருந்தார்கள். மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கும் முன் எடுத்துக்காட்டாகத் தாங்களே வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

சுபிக்கள் சொன்ன துறவு இந்துமதத்தவரின் 'உலகே மாயம்' தத்துவம் அல்ல. மக்களைச் சுரண்டும் ஆட்சியின் அதிகாரத்தின் அருகிருப்பதைத் துறப்பதே சுபிக்களின் துறவு.

அதுபோலவே, இசுலாமிய அடிப்படைவாதிகளே வெறுத்து முரண்படும் அளவுக்கு சுபிக்களின் நடைமுறை இருந்தது. சுபி ஞானிகள் எந்தப் பகுதியில் பிரச்சாரம் செய்து வாழ்ந்தார்களோ, அங்குள்ள மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள் ஒட்டியே இசுவாந்தைப் பழக்கினார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக, தொழுகையின் போது அமைதி காப்பதே இசுவாத்தின் 'வழுமுறையாகும். மாறாக, கூட்டாகப்பாடும் முறையை பகுதி மக்களிடம் கற்ற சுபிக்கள் அதன் மூலம் தொழுகையை மாற்றினார்கள். நமாசுக்குக் கூடிய போது மிர் சய்யித் அலி ஹம்தானி என்ற சுபியால் எழுதப்பட்ட அவரது 'பாதி யாவை கூட்டாக இசைத்தார்கள். முசுலிம்கள் இசையை, கலையைக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று சப்ரு புலம்புவது பொய். கூடுதலாக, இந்தச் சுபி ஹம்தானி காஷ்மீருக்கு வந்தது காஷ்மீரி மக்களை வெளியேற்ற அல்ல, அவரே தன் ஊர்மீது தைமூர் இனம் படை எடுத்ததால் காஷ்மீருக்கு ஓடி வந்தவர். சுபிகளின் வாழ்க்கைக்கு இவரே ஓர் எடுத்துக் காட்டு. காஷ்மீருக்கு வந்து, மக்களோடு பழகி, அவர்களது வாழ்க்கையை அறிந்து கொண்டு, தானும் மாறி, இசுவாத்தின் செறிவான சாரத்தை மக்களின் வாழ்வில் ஊட்டினார்.

சுபிக்கள் பணக்காரர்களோடு வாழவில்லை; எளிய ஏழைகளோடு வாழ்ந்தார்கள்; நீண்ட காலம் விவசாயிகளின்

உணர்வில் ஊறி, கலாச்சாரச் சூழல் முழுவதையும் மாற்றினார்கள்; வாழ்வின் அனைத்து அம்சங்களும் மாறிய போது தான் மொத்த மக்களும் இசுவாத்துக்கு மாறினார்கள்.

இந்தச் சுபிக்களின் இயக்கத்தினால் தான் மற்ற மதத்தவரோடு முரண், மோதல் இல்லாமல் இசுலாமியர் வாழக்கற்றுக் கொண்டார்கள். 'டிசம்பர் 6 அயோத்தி' யின் பின் விளைவுகள், ரத்தப் படுகொலைகள் காஷ்மீரில் தவிர்க்கப்பட்டதன் அடிப்படை இங்கே தான் இருக்கிறது. இந்தப் பெரும்பான்மை மக்களின் வரலாற்றை முழுக்க முடி மறைத்து விட்டு 'இந்துக்களின்' (அதிலும் குறிப்பாக சுப்பண்டிதர்களின்) வரலாற்றையே காஷ்மீரின் வரலாறாகத் திரிக்கும் திறமை

படுகொலைகளுக்குப் பின்னும் பழிவெறி கொள்ளாத மக்கள்

சப்ரு போன்ற வெறியர்களுக்கே இருக்க முடியும்.

முற்றிலும் புதிய முறையில் மக்களின் வாழ்க்கையில் இசுவாந்தைக் கலந்த சுபிக்களான சய்யிது அலி, ஹம்தானி, கலி வால் டேட், ஷேக் நூருதின் வாலி ஆகியோரது வாழ்க்கையை, அவர்கள் பற்றிய கதைகளை, அவர்களது பாடல்களை இன்றளவும் காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கில் கேட்க முடியும். ஈரானின் உமர் கய்யாம், உத்தரப் பிரதேசத்தின் கபீர் போல காஷ்மீரின் வால்டேட் மிகச் சிறந்த கவிஞர். அந்த மூவருமே சுபி தத்துவம் வழங்கிய நன்கொடைகள்தான்.

இவை சப்ருவின் எழுத்தில் மறைக்கப்படுகின்றன. காஷ்மீரிகள் பாரம்பரியக் கதைகளை, ஓவியங்களை, கதைப் பாரம்பரியத்தையே முசுலீம் ஆட்சி அழித்து விட்டது என்று அடிக்கடி எழுதி பொய்யை மெய்யாக்க பார்க்கிறார். பழைய கதைகள் அழிக்கப்படவில்லை; புதிய கதைகள் சேர்க்கப்பட்டன. சுபிக்களின் வாழ்க்கையைப் பார்த்தாலே புரிந்து விடும்.

வால்டேட் பார்ப்பனக்குடியில்

பிறந்த பெண். பார்ப்பனச் சாதீயத்தை வெறுத்து எதிர்த்ததால் கடுமையான எதிர்ப்புக்கு ஆளானார். அவர் மக்களோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து உழைத்துப் பிழைத்து, சய்யிது அலியைச் சந்தித்து இசுவாத்துக்கு மாறினார். அவரது இசைப்பாடல்கள் கபீரின் பாடல்கள் போல எளியவை.

ஷேக் நூருதின் வாலி புதிய சமூகப் பழக்க வழக்கங்களை, பழமையான உலோமக்களிலிருந்து எடுக்காமல், வறட்டுத்தனமான 'மூலவா'க்களின் வார்த்தைகளையும் கொள்ளாமல் மக்களின் நடைமுறையிலிருந்து உருவாக்கினார். அவரது பாடல்களில் இயற்கை எழில் கொஞ்சியது. இயற்கை மீதான அவரது நேசம் பாடல்களில் மொட்டவிறந்து மலர்ந்தது. முகம்மது நபிகளின் தத்துவத்தைச் சொல்ல அரேபிய எடுத்துக்காட்டுக்களையோ, அங்குள்ள இடங்களையோ பருவ நிலைகளையோ இங்கு அப்படியே சொல்லாமல் காஷ்மீர்த்து இயற்கையை ஒட்டி விளக்கினார்.

கடுமையான ஷீர்ய. துத்துக்கும், நடைமுறையில் உள்ள தாரிகா விற்கும் ஒரு சமனை ஏற்படுத்தியதே அந்தச் சுபிக்களின் முயற்சி. மக்களோடு இரண்டறக் கலக்காமல் வாளை எடுத்துச் சீவி இசுலாமிய மயப்படுத்துதலை அவர்கள் சாதித்திருக்க முடியாது.

● ●

காஷ்மீர்ப் பண்டிதர்கள் இழந்த சொர்க்கம் எது? அரசை அண்டியிலிருந்து சுகபோகத்தில் திளைக்கும் சொர்க்கம். அது திரும்ப வரப்போவதில்லை. சப்ருக்களோ, தினமணியோ காணாமல் கணவர்கள் நனவாகப் போவதில்லை. சுபிக்களின் தத்துவத்திலே ஊறிய காஷ்மீர் முசுலீம் மக்கள் பார்ப்பனிய இந்து தர்மத்தை மட்டுமல்ல, மூலவாக்களின் கொடுங்கோன்மையையும் எதிர்ப்பதில் சுபிப்பாரம்பரியத்தை மேலே எடுத்துச் செல்வார்கள். உண்மை வரலாறுகளை சப்ருக்கள்தின்று செரித்து விட முடியாது!

ஒருவேளை முசுலீம் மக்கள் தீவிரவாதிகள் பக்கம் போய்விட்டால் என்ன ஆகும்? நீண்ட பழைய கலக மரபின் பாரம்பரியச் சுவடுகள் சிதைந்து போய்விடும்; அது ஐனநாயக மரபுக்குப் பெரும் இழப்பாக முடியும்; ஆனால் அப்போதும் அதற்குக் காரணகர்த்தா இந்து மதவெறியர்களே; அவர்களே அதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்!

நால்வருணப் பாகுபாட்டைப் போலவே, மிகக் கொடிய சாதிய அமைப்பையும், சனாதன மதத்தையும் உருவாக்கியவர்கள் ஆரியப் பார்ப்பனர்கள்தாம். இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொண்ட ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் அந்த அமைப்புக்கும் அதை உருவாக்கிய ஆரியப் பார்ப்பனர்களுக்கும் எதிராக நியாயமான வெறுப்பும் ஆத்திரமும் கொண்டுள்ளார்கள். இந்த உணர்வுகளை மழுங்கடிக்கவும் திசை திருப்பவும் போலி மார்க்சிஸ்டுகளான சங்கரன் நம்பூதிரியும் அவரது சீடர்களும் முயலுகிறார்கள். அதற்காக நால்வருணப் பாகுபாட்டைப் போலவே, சாதிய அமைப்பு சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தானே உருவானது; அதை நியாயப்படுத்தும் நோக்கம், தத்துவத் தேவையை ஒட்டி உருவானதுதான் இந்துமதம் என்று காட்ட முயன்றுள்ளனர்.

“இந்துமதம்” என்றொரு மதம் இந்த நாட்டில் எப்போதுமே இருந்தது கிடையாது. இங்கே ஏறக்குறைய 3000 ஆண்டுகளாக இருந்து வருவதெல்லாம் நால்வருண-சாதிய சமூக அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆரிய-பார்ப்பன சனாதன மதம் தான். இந்தச் சமூக அமைப்பை உருவாக்கிய மதம் இதுதான். இதை நியாயப்படுத்தி, பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அவ்வப்போது பல தத்துவ விளக்கங்கள் வேத, வேதாந்த, உபநிடத, புராண, இதிகாச கட்டுக்கதைகளைக் கற்பித்து, புதுப்புது வடிவங்களை எடுத்து வருகிறது. அந்த ஆரிய - பார்ப்பன சனாதன மதத்தின் இப்போதைய “அவதாரம்” தான் இந்து மதம்.

ஆனால் மார்க்சிய வரலாற்று ஆய்வு என்கிற பெயரில் ஆரிய-பார்ப்பன சனாதன மதத்தையே வேதமதம், பிராமண மதம், இந்து மதம் என்று முன்று வெவ்வேறு மதங்களாகப் பிரித்துச் சித்தரிக்கிறார்கள் போலி மார்க்சிஸ்டுகள். இதன் மூலம் இன்றைய கேடுகெட்ட சாதி, மத அமைப்புக்குக் காரணமானவர்கள் ஆரிய பார்ப்பனர்கள் அல்லவென்றும் அவர்கள் உருவாக்கிய சமூக, மத அமைப்பு எப்போதோ மறைந்து விட்டது என்று சாதித்து அவர்களுக்கு வக்காவத்து வாய்க்ருவதற்கு எத்தனித்துள்ளனர்.

“பண்டைக்கால வருணாசிரம தர்மமும் அதில் இருந்த பிராமண ஆதிக்கமும் இன்றைக்கும் சமுதாய வாழ்க்கையில் இருப்பதாகக் கூறுவது உண்மையல்ல. பிராமண சாதி அந்தஸ்து இன்று மதிப்பையோ உரிமையையோ, சலுகைகளோ பெறுவதற்குப் பயன்படக்கூடியதல்ல. இன்று சாதிய முறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலப்பிரபுக்களான இந்து உயர்சாதியினர்தான் சாதி ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். அவர்கள்தான் தாழ்த்தப்பட்டோர்

போலி மார்க்சிஸ்டுகளின் வேத உபதேசம்

மீது தாக்குதல் நடத்துகின்றனர். ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். உண்மையில் இது நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கம் தான்; வர்க்க முரண்பாடுதான்” (மார்க்சிஸ்ட் ஏப்’94 பக்:42). என்கிறார்கள், போலி மார்க்சிஸ்டுகள்.

இப்போது மட்டுமல்ல, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பார்ப்பன ஆதிக்கம் மறைந்துவிட்டது என்று சாதிக்கும் இந்த நோக்கத்துக்காகவே பின்வருமாறு போலி மார்க்சிஸ்டுகள் வாதம் புரிகின்றனர்.

“இந்தியாவில் வருணாசிரம தர்ம முறையிலான அடிமைச் சமுதாயம் நீடித்து நிலைத்து இருக்கவில்லை. விவசாயமும் அதனுடன் இணைந்த கைத் தொழில்களும் வளர்ச்சியடைந்தபோது, வருணாசிரம தர்மம் வீழ்ச்சி அடையும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அதில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பிராமணர்களுக்கெதிரான

புத்த, சமண, அசீவக, குத்திர சார்பு மதங்களின் எதிர்ப்பு இயக்கங்களின் விளைவாகவும் வருணாசிரம முறை அப்போதே நிலை குலையத் தொடங்கிவிட்டது.... சில இடங்களில் மன்னராட்சி முறை வலுவடைந்தபோது சத்திரியர்களை மேலோங்கியது. பிராமணர்களின் மேலாதிக்கம் வீழ்ச்சியடைந்த போதிலும் பிராமணர்களின் செல்வாக்கு பொதுவாக நீடித்து வந்தது. இருப்பினும் நால்வருண முறை சிதைந்தது.” பொருளுற்பத்தியிலும், விவசாயம், பல்வேறு வகை கைத் தொழில்களிலும் கலையும் கலாச்சாரமும் வளர்ந்து சமுதாய வாழ்க்கையில் பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டது. “தொழில்களின் பெருக்கத்திற்கேற்ப ஏராளமான சாதிகள் தோன்றின. பழைய நான்கு வருணத்தினர் எண்ணற்ற சாதியினராயினர். தொழில்கள் குலத்தொழிலாகியது. அதற்கேற்ப சாதிகள் உருவாயின. குலத்தொழிலும் சாதியும் மக்களின் வாழ்க்கையில் பிரிக்க முடியாத அம்சங்களாயின. சாதிய முறையை எதிர்த்த பழைய மதங்கள், புத்த, சமண, அசீவக மதங்கள் புதிய நிலைமைக்குப் பொருந்தவில்லை. இந்நிலையில் சாதியத்தை உட்கொள்ளக்கூடிய, அதனை நிரந்தரமானதும் தெய்வீகமானதும் என்று ஆக்குவதற்கான தத்துவங்களைக் கொண்ட மதமாக இந்துமதம் வளர்ந்த வந்தது. அது இந்திய மக்களின் பொருளியல் - கருத்தியல் வாழ்க்கையில் ஆழமான இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. அதன் தாக்கம் இன்றைக்கும் நீடிக்கிறது. இவ்வாறுதான் வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதம் வரலாற்று வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்கிறது” (94 ஏப் மார்க்சிஸ்ட் பக் 43-44).

ஆக, பொருளுற்பத்தி வளர்ச்சி காரணமாக ஒரே தொழில் செய்து வந்த மக்கள் தாமே ஒரு குலமாகி, ஒரு சாதியாகி விட்டனர்; அவ்வது வேலைப் பிரிவினை தவிர்க்க முடியாமல் சாதிகளை உருவாக்கிவிட்டது. அதுவும் சமூக முன்னேற்றத்துக்கு உதவியது; இதுதான் போலிச் சமய யூனிட்களின் ஆய்வு முடிவு. இதையே மேலும் விரித்து, உறுதிப்படுத்தி பின்வருமாறும் எழுதியுள்ளனர்.

“பொருளுற்பத்தியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி எண்ணற்ற வேலைப் பிரிவினைகளை உருவாக்கிவிட்டது. ஒரு தொழில் செய்தோர் பரம்பரையாக அதே தொழில் செய்தனர். அவர்கள் ஒரு சாதியினராயினர். தொழில் பிரிவினையின் அடிப்படையில் அமைந்த இந்த சாதிப் பாகுபாடு பொருளுற்பத்தியை மேலும் அதிகரிக்கவும் சமுதாயம் ஒட்டுமொத்தமாக முன்னேறவும் உதவியது. அன்று சமுதாயத்தில் ஆதிக்க நிலையில் இருந்தவர்களும் ஆட்சியாளர்களும் இதனை நிரந்தரமாக்கிவிட்டனர். செய்யும் தொழிலுக்கேற்ப கீழ்சாதி-மேல்சாதி முறை அமைந்தது.” (94 ஜன. மார்க்சிஸ்ட், பக்:31)

இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் சாதிமுறை உருவானதற்கு மக்களையே காரணம் காட்டி பழிபோடுகின்றனர். அவர்கள் கொடுத்த வாய்ப்பை சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் பயன்படுத்திக் கொண்டு கர்மபலன், தெய்வீகம் எனக் கற்பித்து நிரந்தரமாக்கிவிட்டனர் என்றும் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் கூறுகின்றனர்.

அதிகரித்த விவசாய உற்பத்தி, குடியிருப்புகள், நகரங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய எண்ணற்ற தொழில் பிரிவுகள் தோன்றின. ஒரு தொழில் செய்தோர் - அதனைக் குலத் தொழிலாகக் கொண்டனர். குலத்தொழில்முறை தோன்றியது. இதனால் அவரவர் ஒரு தொழிலுக்கு உத்திரவாதம் பெற்றனர். ஒரு தொழில் தெரிந்தவனுக்கு வேறு தொழில் தெரியாது. ஆகவே அவர் அதே தொழிலைத் தான் செய்தாகவேண்டும். ஆகவே நிலப்பிரபுக்கள் - மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் இவர்களின் உழைப்பைக் குறைந்த கூலிக்குப் பெறும் வாய்ப்புப் பெற்றனர். அவர்களின் தத்துவாசிரியர்கள் ஒரு தொழில் செய்வோர் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினர் என்ற வரையறுத்து அதனை நிரந்தரப்படுத்தினர். கீழ்ச்சாதியில் பிறப்பது முன்பிறப்பின் கர்மபலன்; சாதிவேறுபாடு தெய்வீகமானது என்றனர். இந்த முறையில் மக்கள் கடுமையான சுரண்டலுக்கு இரையாகினர்" ('94 ஏப். மார்க்சிஸ்ட் பக் 12-13).

இப்படி, வேலைப்பிரிவினை, குலத்தொழிலானது மற்றும் பொருளுற்பத்தித் தேவை ஆகியவை காரணமாக சாதிய அமைப்பு தோன்றியது வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது என்று போலி மார்க்சிஸ்டுகள் சாதிக் கின்றனர்.

போலி மார்க்சிஸ்டுகள் தமது மேற்கண்ட ஆய்வுகள், முடிவுகளுக்கு எவ்வித சான்றுகளும் தரவில்லை; அதற்குப் பதிலாக இவை ஏதோ மார்க்சிய இயக்கவியல் - வரலாற்றியல் பொருள்முதல்வாத அடிப்படையிலானவை என்று வாதிடுகின்றனர். "சாதிப் பாகுபாட்டிற்கு இந்துமதம் தான் காரணம், இந்துமதத்தை ஒழித்துவிட்டால் சாதியை ஒழித்து விடலாம்" என்பது தவறு என்கின்றனர். இந்திய சமுதாயத்தில் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் வலுவடைந்த போது, பிராமணமதமும், வருணாசிரமமும் வீழ்ச்சியடைந்த பிறகு சாதிகள் தோன்றின. நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் சாதியத்தையும் அரவணக்கக் கூடியதாகத்தான் இந்துமதம் உருவாகியது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் யாராலும் நிறுவப்பட்ட மதமல்ல. நிலப்பிரபுத்துவ, சாதீய வாழ்க்கை முறைக்குச் சாதகமாக பலரால் உருவாக்கப்பட்டவை தாம் இந்துமத தந்தவங்களாயின் என்கின்றனர்.

"இந்துமதமும் சாதிகளும் தோன்றியதற்கான பொருளரையத, சமூகக் காரணங்களை புரிந்து கொள்ளாமல் அவையாரோ சில சூழ்ச்சிக்காரர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று கூறுவது என்ன பொருள்முதல்வாதம்? நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்திமுறையும் சமுதாய வாழ்க்கை முறையும்தானே அதன் அடித்தளம். அதில் தானே சாதியும் இந்துமதமும் வேர்விட்டு வளர்ந்தது" (மேற்படி பக்:52) என வாதிடுகின்றனர்.

இவை உண்மையில் மார்க்சிய வரலாற்றியல் பொருள்முதல்வாத போர்வை போர்த்தியது. அத்தத்துவத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி யந்திரமுறையில் பிரயோகித்து ஆரிய-பார்ப்பன நலன் காக்கப் புணையப்பட்ட ஆய்வுகளும் முடிவுகளும் ஆகும். இந்தியாவின் சாதி, மத அமைப்பு தனிச் சிறப்பான தன்மைகளைக் கொண்டது என்று ஒப்புக் கொள்

ஆரிய - பார்ப்பன சனாதன மதத்தின் மறுபதிப்பாக்கத்தான் "இந்து மதம்" உருவானது. வருணாசிரமப் பாகுபாட்டின் தொடர்ச்சிதான் சாதிய அமைப்பு. இவற்றை ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் போலி மார்க்சிஸ்டுகளே எழுதிய சான்றுகளையும் நாம் காட்ட முடியும்.

எனும் இந்தப் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் அதற்கான அடிப்படைகளைத் தேடும் ஆய்வில் இறங்க மறுத்து வெறும் சூத்திரங்களைச் சொல்லுகின்றனர்.

நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்திமுறையும் சமுதாய வாழ்க்கை முறையும் இந்தியச் சாதி, மத அமைப்பின் அடித்தளம் என்பது உண்மைதான். ஆனால் இந்தியாவில் அவற்றுக்கு முன்பு நிலவிய வருணாசிரம பாகுபாடும், ஆரியப் பார்ப்பன சனாதனமும் அடங்கிய ஆண்டான் - அடிமை சமூக அமைப்பு தகர்த்தெறியப்பட்டு ஒரு புதிய உற்பத்தி முறையையும் சமுதாய வாழ்க்கைமுறையும் நிறுவப்படவில்லை. "வேதமதம்", "பிராமணமதம்" என்று போலி மார்க்சிஸ்டுகளால் அழைக்கப்படும் ஆரிய - பார்ப்பன சனாதன மதத்தின் மறுபதிப்பாக்கத்தான் "இந்துமதம்" உருவானது. வருணாசிரமப் பாகுபாட்டின் தொடர்ச்சிதான் சாதிய அமைப்பு. இவற்றை ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில் போலி மார்க்சிஸ்டுகளே எழுதிய சான்றுகளையும் நாம் காட்ட முடியும்.

நால்வருண அமைப்பு முறையில் "பிராமணர்களின் கட்டுங்கடங்காத அதி

காரத்திற்கு கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. அதன் எதிரொலிதான் சார்வாக சிந்தனைகள் அஜீவக, புத்த, சமண தத்துவங்களின் தோற்றம். வர்ணாசிரம தர்ம கட்டுக்கோட்டுகளை மீறும் போக்குகள் வெடித்தன. அடிமை முறையில் சிதைவுகள் ஏற்படத்துவங்கின. நிலப்பிரபுத்துவ முறை வளரத் தொடங்கியது. இந்த வளர்ச்சிப் போக்கில் பிராமண மதமும் பிராமணிய ஆதிக்கமும் முன்புபோல் நீடிக்க முடியவில்லை. புதிதாக வளர்ந்து வந்த நிலப்பிரபுத்துவ முறைக்கு ஏற்ப சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. பிராமணமதம் புதிய வடிவத்தை மேற்கொண்டது. அதனுடைய பல அம்சங்கள் தான் இப்போதைய இந்து மதத்தின் தத்துவங்களாக, சடங்குகளாக சம்பிரதாயங்களாக மாறியுள்ளன...."

"இந்திய உபகண்டத்தில் வருணாசிரம அடிமை முறையில் சிதைவு ஏற்பட்ட போது நிலப்பிரபுத்துவ முறை வளரத் தொடங்கியது. இத்துடன் விவசாயத்திற்கும் குடியிருப்புக்கும் தேவையான ஏராளமான கைத் தொழில்களும் வளர்ச்சியடைந்தன. இவைகளை நிரந்தரமாக்கப் பாதுகாக்கும் பணியினைத் தான் பழைய பிராமண மதத்தின் புதிய பதிப்பாக்கத் தோன்றிய இந்துமதம் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பை நிரந்தரமாக்கத் தேவையான தத்துவங்களை அது போதித்தது. கைத் தொழில்களையெல்லாம் குலத்தொழில்களாக்கியது. குலத்தொழில் அடிப்படையில் சாதிகள் உருவாகின. மிகவும் கடினமான வேலைகளைச் செய்தவர்கள் மிகவும் கீழான சாதியினராகப்பட்டனர். அது கடவுளின் கட்டளை என்று கூறப்பட்டது. குலத் தொழிலைப் பரம்பரையாகக் கொண்ட சாதியினராக இந்திய சமுதாயம் பிரிந்தது. எண்ணற்ற சாதியினராக இந்திய மக்கள் பிரிந்தனர்." (மார்க்சிஸ்ட் '93 பிப். பக்.33)

இதிலிருந்து தெரிவது என்ன? பிராமண மதத்தின் மறுபதிப்பாக்கவே இந்துமதம் உருவானது. குலத்தொழிலாகவும் சாதிகளாகவும் பிரிவதற்கு இந்துமதம் காரணமாக இருந்தது; வருண முறையின் தொடர்ச்சியாகவே சாதிகள் ஏற்பட்டன என்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போலி மார்க்சிஸ்டுகளே ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர் என்பது தானே! நான்காண்டுகளுக்கு முன்பு இன்னும் நேரடியாக பின்வருமாறு எழுதினர்.

"வைதீக மதத்திற்கெதிரான, பிராமண ஆதிக்கத்திற்கெதிரான புத்த, ஐஜன, அசீவக மதத் தலைவர்களின் கருத்துப் போரும் வலுவடைந்தபோது, நான்கு வர்ண முறை முன்போல் நீடிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அதில் சிதைவுகள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. அன்றைய சமுதாயத்தில் பொருளியில் கருத்தியல் துறைகளில் ஏற்பட்ட

வளர்ச்சியினால் இம்மாறுதல் ஏற்பட்டது."

"நான்கு வருண முறையில் சில சிதைவுகள் தான் ஏற்பட்டன. அது மறையவில்லை. அதே நேரத்தில் இந்திய சமுதாய வாழ்க்கையின் - உற்பத்தி முறையின் அடிப்படையாக அமைந்திருந்த சாதிய அமைப்பில் எந்த சிதைவும் மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. மாறாக சமுதாய வளர்ச்சியோடு சேர்ந்து, புதிய புதிய தொழில்கள் உருவானபோது, புதிய புதிய சாதிகள் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொன்றும் குலத் தொழில், பாரம்பரியத் தொழில், தொழில்களுக்குேற்ப வரமானத்தில் வேறுபாடு, வாழ்க்கை முறையில் வேறுபாடு அவைகளின் சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் வேறுபாடு, பிறப்பு முதல் இறுதி அடக்கம் வரை ஒவ்வொன்றிலும் இந்த வேறுபாடுகளைப் பார்க்கலாம். பிராமண மதத்தின் மறுமலர்ச்சியாக உருவான இந்துமதம் இச்சாதி வேறுபாடுகளையும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் உட்கொண்டதாகப் பரிணமித்தது. தொடரமையும், தீண்டாமையும், உடன் கட்டை ஏறுதல் போன்ற அனைத்து சமூகக் கொடுமைகளும் இந்து மதத்தின் புனித தர்மங்களாக் கப்பட்டன.

வாழ்க்கை முறையோடு இணைந்த ஒன்றாக ஆக்கப்பட்டது. சாதி இந்து மத ஆசாரத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. பொருளியல் வாழ்க்கையினாலும் கருத்தியல் வாழ்க்கையினாலும் மக்கள் சாதியத்துடனும் மதத்துடனும் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டனர். பிராமண மதத்தின் தொடர்ச்சியான இந்து மதம் நிலப்பிரபுத்துவ காலத்தில் அதற்குப் பொருத்தமான அமைப்பாக விளங்கியது." ('90 நவ. மார்க்சிஸ்ட் பக் 46 - 47)

இது நால்வருணமுறை சிதைந்து அதன் பின் சாதி முறை வந்தது என்றும் வேத - பிராமண - இந்து மதங்கள் ஒன்றின் மறைவுக்குப் பின் ஒன்றாகத் தோன்றியது என்றும் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் வாதிடுவது பித்தாவட்டம் என்பதை நிரூபிக்கும் வாக்குமூலம். வருணமுறை முற்றாக சிதையாமல் அதோடு சாதி முறை தோன்றி வளர்ந்தது; "பிராமண" மதத்தின் மறுவடிவமாக திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டதுதான் இந்து மதம் என்றும் அவர்களே நான்காண்டுகளுக்கு முன்பு வாக்குமூலம் அளித்துள்ளனர். இதற்கு மேலும் பல ஆதாரங்களை அவர்களே முன்பு அளித்துள்ளனர்.

(நால்வருணமுறை) "இதுதான் இந்தியாவின் முதல் சாதிய முறை அல்லது சாதியத் திரை போர்த்தப் பட்ட அடிமை முறை" ('93 ஜூலை மார்க்சிஸ்ட் பக்:33) "நால்வருண முறையின் - இந்திய அடிமை முறையின் தத்துவங்கள் தான் வேதங்களும் உபநிடதங்களும் பிராமண ஆதிக்கத்திலான சாதிய முறையின் தத்துவங்களும் இவைகள் தான்" ('93 அக். மார்க்சிஸ்ட் பக்:34). "ஆரியர்கள் திராவிடமக்கள் மீது வெற்றி கொண்ட பிறகு நால்வருண சமுதாய

முறை உருவாகியது. அதில் ஆரியர்கள் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தனர். வேதங்கள் அதன் வழிகாட்டியாக இருந்தன. அந்த சமுதாய வளர்ச்சிப் போக்கு வெறுக்கத்தக்க சாதிய முறையைத் தோற்றுவித்தது (மேற்படி பக்:42) "நால்வருண முறையும் பிராமண ஆதிக்கத்திலான சாதிமுறையும் இந்திய சமுதாயத்தில் நீண்ட நெடுங்காலம் மிக வலுவாக இருந்தன. சில நூற்றாண்டுகளில் இந்த முறை சில மாறுதல்களுடன் இந்தியா முழுவதும் பரவியது" (மேற்படி பக்:31)

நால்வருண முறையின் தொடர்ச்சியாகவே சாதிய முறை வளர்ந்தது என்பதை போலி மார்க்சிஸ்டுகளின் தலைமை குரு சங்கரன் நம்பூதிரியேயே பின்வருமாறு ஒப்புக் கொண்டார். "சமூகப் பொருளாதார முறை மிகவும் சிக்கலான போது பிராமணர்களும் ஷத்திரியர்களும் வைசியர்களும் பகிரந்து கொள்ளக்கூடிய உபரி அதிகரித்து வருவதும் அதை உற்பத்தி செய்கின்ற சூத்திர சாதியினரின் உழைப்பு மேலும் பல பிரிவுகளைக் கொண்டதாகவும் ஆனபோது, சாதிகளின் எண்ணிக்கையும் அவைகளுக்கிடையே ஏற்றத் தாழ்வுகளும் அதிகரித்தன". இப்படிச் சொல்லும் நம்பூதிரி, சாதி என்பதை வருணத்திற்கு இணையான மாற்றுச் சொல்லாகவும் பல இடங்களில் பயன்படுத்துகிறார். (ஆதாரம் இ.எம்.எஸ் எழுதிய இந்திய வரலாறு மார்க்சிய கண்ணோட்டம்) அவரது கீடர் பி.ஆர்.பி. பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார். "நால்வருணமுறையிலேயே சாதிப்பாடு பாடு முளைவிடத் தொடங்கியது. இந்திய சமுதாயத்தில் நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவடையத் தொடங்கிய 14-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகுதான் அது சமூகம் முழுவதையும் பற்றிக் கொண்டது." ('93 ஜனமார்க்சிஸ்ட் பக் 31)

ஆக, நால்வருணமுறையும் சாதிய முறையும் ஒரே சமயத்தில் நிலவியதையும், வேத - உபநிடதத் தத்துவங்களே சாதி முறைக்கான தத்துவங்களாக உள்ளதையும் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். சாதிய முறையும், இந்து மதமும் எப்படித் தோன்றின என்பதில் மட்டுமல்ல, எப்போது தோன்றின என்பதிலும் இவர்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக எழுதிப் பித்தாவட்டம் செய்கின்றனர்.

"பிராமண மதமும் இந்து மதமும் ஒன்றுதான் என்றோ அல்லது அதிலிருந்து தோன்றியதுதான் இந்துமதம் என்றோ கூறுவது உண்மையல்ல. பிராமண மதம் நால்வருணமுறையின் மதம்; கி.மு. ஆயிரம் ஆண்டு காலத்தின் மதம். நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவடையாத காலத்தின் மதம்... நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவடைந்த காலத்தில் மன்னர்களின் ஆதரவுடன் தோன்றி வளர்ந்ததுதான் இந்து மதம். இந்தியாவின் மத்திய காலமான கி.பி. 320-க்குப் பின் தோன்றிய மதம் இந்துமதம் "....." இவை இரண்டும் மாறுபட்ட காலங்களிலும் சமூகப் பின்னணியிலும் தோன்றிய மதங்கள். இரண்டு மதங்களுக்கும் சுமார் 2500 ஆண்டு கால இடைவெளி கொண்டது

“..... “இந்து மதம் இந்திய சமுதாயத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. பெரும்பான்மையான மக்களைக் கவர்ந்துள்ளது. சுமார் 2000 ஆண்டுகளாக அது நிலை பெற்றுள்ளது” (94 ஜன மார்க்சிஸ்ட் பக்:54)

பிராமண மதத்தின் மறுபதிப்பாக மறுமலர்ச்சியடைந்தது, அதன் புது வடிவம் தான் இந்து மதம் என்று முன்பு கூறிவிட்டு ஓராண்டுக்குள் இரண்டும் ஒன்றல்ல, அதிலிருந்து இது தோன்றியதல்ல என்று பித்தாலட்டம் செய்வது இருக்கட்டும். இதில் குறிப்பிடும் காலங்களை கணக்கிட்டுப் பாருங்கள். கி.பி. 320-க்குப் பின் தோன்றியதாகக் கூறப்படும் இந்து மதம் இந்தியாவில் நிலை பெற்று 2000 ஆண்டுகளாகி விட்டதாகக் கூறுவது பித்தாலட்டம் இல்லையா? இப்போது என்ன கி.பி.2320-லேயா வாழ்கிறோம்? அதிருக்கட்டும். பிராமண மதத்துக்கும் இந்து மதத்துக்கும் இடைவெளி 2500 ஆண்டுகள் என்று இன்னொரு பித்தாலட்டம். கி.பி. 320-க்குப் பின் இந்து மதம் தோன்றியது என்கிறார்கள். அதில் இருந்து 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிராமண மதம் தோன்றியது என்றால், கி.மு. 2180-இல் என்றாகிறது. ஆனால் சில வரிகளுக்கு முன்புதான் பிராமணமதம் கி.மு. ஆயிரம் ஆண்டுமதம் என்று எழுதியுள்ளனர். அதற்குச் சில வரிகளுக்கு முன்பு, “இந்திய நாட்டில் கி.மு. மூவாயிரம் ஆண்டுகளில் தோன்றிய மௌரிய ஆட்சிக் காலத்திலேயே நிலப்பிரபுத்துவ முறை தோன்றியது” என்று எழுதியுள்ளனர். இதன்படியும் நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவடைந்த பின் அதாவது கி.பி.320-க்குப் பின் தோன்றியது இந்து மதம் என்ற படியும் பார்த்தால் மேலும் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அதாவது நிலப்பிரபுத்துவம் தோன்றிய பிறகு அது வலுவடைய 3320 ஆண்டுகள் பிடித்தன என்றாகிறது. இதோடு பிராமண மதத்துக்கும் இந்து மதத்துக்கும் இடைவெளி 2500 ஆண்டுகள் என்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பிராமண மதம் தோன்றுவதற்கு முன்பே நிலப் பிரபுத்துவம் தோன்றி விட்டது என்றாகிறது. இன்னும் மொரு வேடிக்கை: ஆரியர்கள் இந்தியாவில் குடியேறியதாக இந்தப் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் கூறுவது 3500 ஆண்டுகள் என்பதோடு ஒப்பிட்டால் ஆரியர்களின் வருகைக்கு முன்பே பிராமணமதமும், அதற்கு முன்பே வேதமதமும் இந்தியாவில் இருந்ததாகிறது!

அது மட்டுமல்ல. 1993 ஜனவரியில் இப்போலிகளின் தத்துவ ஏடு, 14-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு தான் இந்திய சமுதாயத்தில் நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவடைந்தது. சாதிய அமைப்பு சமூகம் முழுவதையும் பற்றிக் கொண்டது என்று எழுதியது இது மேலும் மேலும் முரண்பாடானது. இதன் படி இதற்குப் பிறகு தான் இந்து

மதம் தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்து மதம் 2000 ஆண்டுகளாக நிலைபெற்றுள்ளதாகவும் கூறுகிறார்கள். அப்படியானால் கி.பி. 3400 லேயா நாம் வாழ்கிறோம்! கி.மு. 3000 த்தில் தோன்றி கி.பி. 14-ம் நூற்றாண்டில் தான் நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவடைந்தது என்றால் அதன் வளர்ச்சி 4400 ஆண்டுகாலம் பிடித்ததா! நிலப் பிரபுத்துவமும், சாதி அமைப்பும் வலுவடைந்து, சமூகம் முழுவதும் பரவி 600 ஆண்டுகள் தானாகிறதா? இவையெல்லாம் எண்ணிக்கை தெரியாத குற்றமா? வேண்டுமென்றே செய்யும் பித்தாலட்டமா?

ஏற்கனவே எடுத்துக் காட்டியவாறு, பிராமண மதம், பிராமண ஆதிக்கம், நால்வருணமுறை ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் புத்த, அசீவக, சமணமதங்கள் போராய், அவற்றை வீழ்த்திய பிறகு தான் சாதிய அமைப்பு தோன்றியது என்பதுதான் போலி மார்க்சிஸ்டுகளின் இப்

இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் சாதிமுறை உருவானதற்கு மக்களையே காரணம் காட்டி பறிபோடுகின்றனர். அவர்கள் கொடுத்த வாய்ப்பை சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் பயன்படுத்திக் கொண்டு கர்மபலன், தெய்வீகம் எனக் கற்பித்து நிரந்தரமார்க்சிஸ்டினர் என்றும் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் கூறுகின்றனர்.

போதைய நிலைப்பாடு. ஆனால் இப்படிச் சொல்வதற்கு சில மாதங்கள் முன்பு வரை, புத்த, சமண, ஆசீவக மதங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பே சாதிய முறை இருந்ததாகவும், நால்வருணமுறையோடு சாதிய முறையையும் இம்மதங்கள் எதிர்த்ததாகவும், இந்து மதத்திற்கு முன்பாக பிராமண மதமே கர்மபலன் கற்பித்து சாதிமுறையை நியாயப்படுத்தியதாகவும் இவர்களே எழுதி வந்தனர்.

“குத்திரர்கள் கீழ் சாதியினராயினர்... அவர்கள் மோட்சம் அடைய பிராமண மதம் வழிகாட்டியது. கரும மார்க்கம் - மேல் வருணத்தினரின் நல்வாழ்வுக்காக குத்திரர்கள் - கீழ்சாதியினர் அவரவர் குலத்தொழிலைப் பிரதி பலன்பாராமல் நியாயமான ஊதியம் கேட்காமல் செய்வது. இதன் மூலம் மேல்சாதியினருக்கும் சேவகம் புரிவது- இதுதான் மோட்சத்தை அடையும் கரும மார்க்கம்.

சுமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்திய உபகண்டத்தில் உருவான சமுதாய வாழ்க்கை முறை இது” (‘93 ஜூலை மார்க்சிஸ்ட் பக்: 37).

“நால்வருணத்தினருக்கு தொண்டு முயும் புரியும் மக்கள் தீண்டப்படாத சண்டாளர்கள் - தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ..... இவர்கள் மோட்சத்தை அடைய கர்ம மார்க்கம் - கடமையாற்றுவது மேல் சாதியினர் இடும்பணிகளைச் செய்வது இது ஒன்றுதான் மார்க்கம் - இவ்வாறு தான் அடையவழிகாட்டியது இந்துமதம்” (‘94 ஜன. மார்க்சிஸ்ட் பக்.48).

ஆறுமாதத்தில் புரட்டிப் புரட்டிப் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் கூறுவதில் எது உண்மை? கர்ம மார்க்கம் பற்றிய தத்துவத்தை உருவாக்கியது பிராமணமதமா? இந்துமதமா? இரண்டுமா? அதுமட்டுமல்ல பிராமண மத, பிராமண ஆதிக்கவீழ்ச்சிக்கு பின்பு சாதிமுறை உருவாகவில்லை; அவற்றின் காலத்திலேயே நிலவி இருக்கிறது என்பதை இதன் மூலம் ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

“புத்த, ஜைன மதங்களும் பிராமண மதத்தையும் பிராமண ஆதிக்கத்தையும் வருண, சாதிப் பாகுபாட்டையும் எதிர்த்துத் தோன்றிய மதங்கள்” “பிராமண மதத்தையும், பிராமண ஆதிக்கத்தையும் சாதிமுறைகளையும் இவர்கள் (அஜீவகர்கள்) கடுமையாக எதிர்த்தனர். கருமவினைபற்றிய பிராமணர்களின் தத்துவ விளக்கங்களை இவர்கள் மறுத்தனர்” (‘93 டிசம்பர் மார்க்சிஸ்ட் பக். 36-37) என்கின்றனர்.

இதன் மூலம், சாதிப்பாகுபாடு, புத்த, ஜைன, அசீவ மதங்களின் தோற்றத்துக்கு முன்பே நிலவின; அம்மதங்கள் தோன்றிய பிறகு உருவானதல்ல என்பதை போலி மார்க்சிஸ்டுகளே ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இறுதியாக இவர்களின் இன்னொரு பழைய வாக்குமூலத்தைப் பாருங்கள்.

(கி.மு. மூன்றாவது நூற்றாண்டாகிய) “இக்காலத்தில் தான் பல மதங்களின் வரலாறு ஆரம்பமாகிறது. இது வரை பல்வேறு கால கட்டங்களில் வேதமதம், வைதீக மதம், வருணாசிரம தர்மம், ஆரிய தர்மம், சனாதன தர்மம் என்று வெவ்வேறு பெயர்களில் அறியப்பட்டாலும் சாராம்சத்தில் அவை அனைத்தும் ஒன்று தான். கி.மு. முதலாவது ஆயிரம் ஆண்டில் அது சகல வருண-சாதி முறைகளையும் சடங்குகளையும் அணுவிடக்கிற பிராமண மதம்மாயிற்று” (90 நவ மார்க்சிஸ்ட் பக்: 46).

ஆக, சாதி - மத அமைப்பை உருவாக்குவதில் திட்டமிட்ட கொள்கையும் சூழ்ச்சியும் ஆரிய பார்ப்பனர்கள் பயன்படுத்தியதைப் போலவே இந்தப் போலி மார்க்சிஸ்டுகள் செய்கின்றனர் என்பது தெரிகிறது.

(தொடரும்)

“சார் கும்பகோணம் வந்துடுச்சி, எறங்குங்க.”

கலைந்து கிடந்த தலைமுடியை கையால் ஒதுக்கிக்கொண்டு, பேருந்து நிலையத்தையே வியப்போடு பார்த்தான் ரகு. கண்கள் தேநீர்க் கடைசைத் தேடின. பரபரப்பான நகரத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு பதட்டமில்லாத சிறு நகரத்தில் காணக்கிடக்கும் சலசலப்பற்ற சூழ்நிலை ரகுவுக்கும் இதமளித்தது.

“இந்தாங்க. டீக்கு காசு. திருவையாறு பஸ் எங்க நிற்கும்?”

“தோ அந்த நாலாவது கட்டைக் கிட்ட போங்க. சி.ஆர்.சி வண்டி வரும்.”

நாலாவது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பார்த்த சோழன் பேருந்துகள், மக்களாட்சி காலத்து மனிதர்களைப் போலவே புறத்தோற்றத்தில் மாறிப் போயிருந்தாலும், வண்டியின் இரைப்பை, பற்றாக்குறையை வெளிக்காட்டுவது போல தாறுமாறாய் இரைந்து கொண்டிருந்தன.

பேருந்து வந்து நின்றதுதான் தெரியும். பயணிகளின் இடம் பிடிக்கும் போர் நொடிக்குள் முடிந்தது. சூட்கேஸை தூக்கிக் கொண்டு, ரகு கடைசியாகவே ஏறினான். இருக்கைகள் பெருமளவு நிரம்பியிருந்தன. சிலவற்றில் கைக்குட்டைகளும், துணிப்பைகளும் ஆட்கள் வருவதாய் அடையாளம் காட்டின. முன்பகுதியிலிருந்து நான்காவது இருக்கையில் ஒரு இடம் காலியாய் இருப்பதாகப் பட்டது அவனுக்கு. தும்பைப்பூ போல கதர் சட்டையும், வேட்டியுமாய் அந்த இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தவர், பக்கத்து இடத்தில் ஆள்வருவது போல கையை மட்டும் பட்டும் படாமலும் வைத்திருந்தார்.

தயக்கத்துடனே அவரிடம் கேட்டான். “சார் ஆள் வர்றாங்களா?”

“இல்லை உட்காருங்க” கனிவுடன் மறுமொழிந்தார்.

“கண்டவனும் வந்து பக்கத்து உட்காருவான், வெத்தல பாக்க போட்டு கிட்டு பொழிச்ச பொழிச்சன்னு நம்பன தாண்டி தாண்டி துப்பிக்கிட்டு வருவான். கேக்க முடியாது. அதான் ஆள் வர்ற மாதிரி அடைச்ச உட்கார்ந்திருந்தேன். நீங்க நல்ல தள்ளி வசதியா உட்காருங்க.” புன்னகை கலந்த சிகரெட் புகையுடன் அவர் வெளியேறிய வார்த்தைகளை ரகுவால் வெருவாக ஆமோதிக்க இயலா விட்டாலும், உணர்ச்சியற்றுப் பதிலுக்கு புன்னகைத்தான்.

“சார் வெளியூரா?”

“ஆமாங்க மெட்ராஸ், சொந்த ஊர் சுவாமிமலையான், ஆனா மெட்ராஸ்ல செட்டிலாயாச்சு”

“ரொம்ப நாள் கழிச்ச ஊர பாக்க போறீங்க”

“இல்லை திருவையாறு போறேன். தியாகய்யர் உற்சவம் பார்க்க”

“பரவாயில்லையே சங்கீதம்னா அவ்வளவு இன்டர்ஸ்ட்டா?”

“சின்ன வயசுல எங்க அப்பா வோட அடிக்கடி வந்துருக்கேன், அப் பெல்லாம் எதுவுமே புரியாது, எங்கப்பா ரசிக்குறத பாத்து அவரு முகத்தவச்சி ஏதோ பெரிய விஷயம் நடக்குதுன்னு நானும் உத்து உத்து பார்ப்பேன். வெவரம் தெரிஞ்ச வயசுல வந்து பாக்கணும்னு ரொம்ப நாள் ஆசை. இப்பதான் டயம் ஒத்து வந்துச்சு. அதான் போய்கிட்டு இருக்கேன்.”

“வெரிசூட், மைக்கேல் ஜாக்சன், மடோனான்னு ஓடுற கூட்டத்துக்கு மத்தியில் தியாகய்யர் ஆராதனை பாக்க இவ்வளவு தூரத்துவேந்து வந்திருக்கீங்களே, இங்க உள்ள பயலுகளுக்கு எங்க மும் முர்த்திகளோட அருமை தெரியுது. எல்லாம் ரிக்கார்டு டான்ஸுன்னா பின்னலேயே போறானுங்க.”

அவர் குறைபட்டுக் கொண்ட விதமும், சங்கீத மும்முர்த்திகளை உயர்த்தி பேசியதும் ரகுவுக்கு தந்தையின் நினைவைத் தந்தது. வயதான காலத்திலும் வானொலிப் பெட்டிக்கு அருகில் அமர்ந்து கொண்டு, “ஏ! மீனாட்சி, இதாண்டி சத்ததன்யாசி, இது தாண்டி மோகனம்” என்று ஆர்வப் பெருக்குடன் சொல்லிச் சொல்லி குதூகலப்படுவதும், அம்மா எந்தவித புரிந்துணர்வும் இல்லாமல், வெறுமனே அப்பாவுக்காக தலையாட்டிக் கொள்வதும் அவனது நெஞ்சில் நிழலாடின.

பேருந்து கொட்டையூரைக் கடந்து சுவாமிமலையை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. சாலையோரங்களில் பெருமளவு வயல்காடு போல் கட்டிடங்கள் முளைத்திருந்ததை வியப்போடு பார்த்தான். பச்சை மணங்கமழும் ஈரக்காற்று இன்னும் குணம் மாறாமல் வீசியது பழைய நினைவுகளை கிளறிவிட்டது. சுவாமிமலையை

கெட்டாலும் மேன் மக்கள்

— துரை சண்முகம்

நெருங்கும் வளைவில் பேருந்து திடீரென வேகம் குறைந்து நின்றது. பக்கத்திலிருந்தவரிடம் விசாரித்தான்.

சன்னல் பக்கம் தலையை நீட்டி பார்த்தவர், ரகுவைப் பார்த்து நெற்றியைச் சுருக்கி அலுத்துக் கொண்டார்.

“பாதீங்கனா எவனோ மண்டைய போட்டுட்டான் போல இருக்கு, பொணத்த தூக்கிட்டு, ஊரையே அடச்

சிட்டு வர்றானுங்க. அங்க பாருங்க ஆட்டத்த, ஆட்டல பாத்தா பத்து பைசாவுக்கு வழி இருக்காது. இதுல பொணம் மட்டும் ஆட்டம் பாட்டம் இல்லாம போவாது.”

அவர் பலவாறாய் முணுமுணுத்தது ரகுவின் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை. பின்னதிற்கு முன்பு ஆடி வருவபவளையே உற்று நோக்கினான். மண்ணாங்கட்டியா இருப்பானோ? இருக்காது பத்து பன்னெண்டு வருத்துக்கு முன்னாடியே தண்ணி போட்டு குடல் வெந்து கெடந்தான். செத்துருப்பான். மனது கேள்வியும், பதிலுமாய் புரண்டது. கூட்டத்தில் ஆடுபவளின் தோரணையும், உற்சாகத்தையும் பார்க்க, பார்க்க, ரகுவுக்கு சுவாமிமலை மண்ணாங்கட்டி நினைவு மேலமழுந்தது. பறையின் அதிர்வில் பழைய நினைவுகள் விழித்துக் கொண்டன.

: : : :

“ஏய் ரகு வாடா, ஸ்கூலுக்கு நேரமா வுது”

“போடா நான் பாத்துட்டு வர்றேன்” காலை மாற்றிப் போட்டு தப்படித்துக் கொண்டே ஆடும் மண்ணாங்கட்டியையை இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ரகு. இடது கையால் பறையை நெஞ்சோரம் அணைத்துக் கொண்டு வலது கையால் அடிக்கும்போது மண்ணாங்கட்டியின் முழங்கைக்கு மேல் மேலும், கீழும் அசையும் தசைக் கோளத்தைப் பார்த்து, “டேய் இங்க பாருடா கையில தவக்கள” என்று வேடிக்கை காட்டினான் கூட இருந்த முருகேசு. மூர்த்தி, ரகுவையும், முருகேசையும் திரும்பவும் நச்சரித்தான். “டேய், வாங்கடா எங்கப்பா கடத்தெரு வருவாரு செத்த ஆட்டல நாம வேடிக்கை பாக்கற பாத்தா அடிப்பாரு. வாங்கடா போவலாம்.”

நீ போடா என்று சொல்ல வந்த இருவரும், மண்ணாங்கட்டி துரத்திக் கொண்டே வருவது போல பாவனை காட்டி தப்படிக்க “டேய் புடிக்க வாரான் வாங்கடாடேய்” என்று ஓட்டமெடுத்தனர்.

“அம்மா சோறு போடு, போடும்மா” ரகு விடாமல் நச்சரித்தான்.

“பள்ளிக்கூடம் விட்டோன்ன நேரா அடுப்படியில் வந்துதான் பறப்ப. இரு போடறேன்” தட்டுக்கு நேரே உட்கார்ந்தவனை போய் கைய கழுவிட்டு வாடா என்று அதட்டினான் மீனாட்சி. முற்றத்தில் கை கழுவ போனவன் வாசல் பக்கம் உடுக்கடி சத்தம் கேட்டு ஓடினான். “ஏய் மண்ணாங்கட்டி” சிரித்தபடியே ஓடிய மகளைப் பின் தொடர்ந்து வெங்கடாசலமும் திண்ணைப் பக்கம் போனார்.

“வலங்கைமானு முத்து
மாரி

வந்திருக்கா வாசப்படி
நேத்திக்கடன் தந்துவுடு
மாரியாத்தா கோயிலுக்
கு” ஓம்.. ஓம்.. ஓம்..”

வேப்பிலை கட்டிய
ஒரு உண்டியலை தோளில்
மாட்டிக் கொண்டு அவன்
தலையை ஆட்டிக்
கொண்டு உடுக்கடித்து
பாடியதை வாயைப்
பிளந்து வேடிக்கைப் பார்த்
தான் ரகு.

“டேய்.. டேய் நீ
முதல்வ பாடறத நிறுத்து
காச வாங்கிட்டு போ”
எரிச்சலுடன் உண்டியலில்
காசைப் போட்ட வெங்க
டாசலம் முணுமுணுத்துக்
கொண்டார். “பெரிய சங்
கீத வித்வான்று நெனப்பு.
” இமைக்காமல் வேடிக்
கைப் பார்த்துக் கொண்டி
ருந்த ரகுவைப் பார்த்து
ஒரு கண்ணை நையாண்டி
யாய் இமைத்தவிட்டு
நகர்ந்தான் மண்ணாங்
கட்டி.

“சோறு சோறுன்னு
பறந்தான். சத்தத்த
கேட்டோண்ணை திங்கறத
கூட வுட்டுட்டு ஓடிட்டி
யா?” மகனை செல்வமாய்
கடிந்து கொண்டாள்
மீனாட்சி.

“ஏம்மா மண்ணாங்
கட்டி எப்படிமா பாட கத்து
கிட்டான்?”

அவனது கேள்
வியை எரிச்சலாய் ஒதுக்கி
னாள் அவள். “ஊம் ஓங்க
அப்பாவ போயி கேளு
அவருக்குதான் இதெல்லாம் தெரியும்.”

“அம்மா சாப்புட்டு நானும் உன்
னோட தண்ணி எடுக்க ஆத்துக்கு வர்
றேம்மா!”

“நீ வேற எதுக்குடா, சும்மா!”

“ஊம். நானும் வர்றேம்மா. அடம்
பிடித்து சாதித்தான். மீனாட்சி ஆற்றங்க
ரையில ஊத்து இறைப்பதற்குள், ரகு ‘சிக்
னல்’ கொடுத்தபடி முருகேசும் ஆற்றுக்கு
வந்திருந்தான்.

“அந்த ஊத்து வரைக்கும் யாரு
தான் பர்ஸ்ட் போறாங்களோ, ஊம்” இரு
வரும் ஓட்டம் பிடித்தனர்.

முன்னாடி ஓடிப்போன முருகேசு,
பரபரப்புடன் “டேய் ரகு இங்க பாருடா
மண்ணாங்கட்டி” என்ற கையை உதறிக்க
கொண்டு குதித்தான்.

“ஆமாண்டா இப்ப சாயங்காலம்
எங்க ஓட்டுக்கு வந்து உடுக்கடிச்
சாண்டா என்னமோ குடிக்குறான்.”

“சாராயண்டா” முருகேசு அடி
தொண்டையிலிருந்து மெலிதாகப் பேசி
னான்.

“ஏய் மெதுவா போயி அவன்
உடுக்க எடுத்து அடிச்சி பாப்பமா?”

“ரகு வேணாண்டா புடிச்சிப்பான்”
முருகேசு பயந்தான்.

“சாராயம் குடிச்சிருக்காண்டா,
வுழுந்துருவான் நாம் ஓடியாந்திடலாம்
மிகுந்த யோசனைக்கு பின்னால் இருவ
ரும் தயங்கி, தயங்கி அவனை நெருங்கி
னர்.

பக்கம் போனவுடன், விழிகளை
சுழட் சுழட்டிப்பார்த்த மண்ணாங்கட்டி

யைப் பார்த்து முருகேசு
கால் நடுங்கினான். “ரகு
வாடா போயிடலாம்.”

“தம்பி பயப்படாத
இங்க வா” மண்ணாங்
கட்டி கையை நீட்டி
அழைத்தான். முருகே
சுக்கு மூத்திரம் வரும்
போல இருந்தது. ரகு
பயத்தை வெளிக்காட்டிக்
கொள்ளாமல் “எங்கள்
புடிப்பியா?” என்று நடுங்
கியபடி கேட்டான்.

“ஒண்ணும் செய்ய
மாட்டேன் வா, பீப்பி
செஞ்சு தர்றேன்”

“எங்க அந்த இதை
கொடு” ரகு உடுக்கையை
கை காட்டினான்.

“இந்தா” மண்ணாங்
கட்டி உடனே ஏடுத்து தந்
தது இருவருக்கும் ஓரளவு
பயத்தை போக்கியது.
“ஓம்.. ஓம்..” இருவரும்
மாத்தி மாத்தி தட்டிப்
பார்த்து சிரித்துக் கொண்ட
னர்.

“பாத்து கிழிஞ்சிரும்
என்னா. அப்புறம் தரு
வேன்”, என்று உடுக்
கையை திரும்ப வாங்கிக்
கொண்டு, இந்தா என்று
நானால் தட்டையை,
குழாய் போல ஓடித்து
மேல் பட்டையை நகத்
தால் கீறி “பீப் பீப்பீ”
என்று ஊதிக்க காட்டினான்.

இருவருக்கும் தந்
தான். “ஆத்து பக்கம்
தனியா வரக்கூடாது
என்னா. போயிடுங்க புலி
வரும்.” மிரட்டி வீட்டுக்

குப் போகச் சொன்னான்.

“டேய் அம்மா தேடுவாங்க வாடா,
“மண்ணாங்கட்டி பீப்பி.. டண்டணக்கா
”, என்று அவனிடமே ஊதிக்காட்டி ஆடி
னான் ரகு, “டேய் புடி” மண்ணாங்கட்டி
விளையாட்டுக்கு கையை நீட்ட ஓட்டம்
பிடித்தனர்.

“இதுக்குத்தான் ஆத்துக்கு வர்றேன்
னியா, வா ஓட்டல் வந்து கவனிக்குறேன்”
மீனாட்சி முறைத்தாள்.

“இல்லம்மா மண்ணாங்கட்டி பீப்பி
செஞ்சி குடுத்துச்சி” ஆவல் பொங்க அம்
மாவிடம் காட்டினான், “நீயும் போ அந்த
குடிகாரனோட செத்தஓட்டல் போய் ஆட
லாம்.” என்று எரிச்சலுடன் அதை தட்டி
விட்டாள், மணலில் விழுந்ததை எடுத்து
ஊதி பையில் வைத்துக் கொண்டாள்.

தெருவுக்குள் நுழையும் போது ரகு வும், முருகேசும் நாணல் தட்டைக் குழுவை ஊதிக் கொண்டே "டேய் எங்களுக்கு மண்ணாங்கட்டி குடுத்துச்சி" என்று பசங்களிடம் பெருமையாக ஊதி ஊதிக் காட்டினார்கள்.

வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும் அப்பாவி டம் காட்டி "மண்ணாங்கட்டி குடுத்திச் சிப்பா" என்றான். போடா போய் பட்டா என்று எரிந்து விழுந்தார் வெங்கடாசலம்.

மண்ணாங்கட்டியின் ஆட்டமும், பாட்டும் அப்பாவுக்கு எரிச்சலைத் தருவது ஏன் என்று விளங்காமல் வீட்டுக்குள் ஓடிப்போனார் ரகு.

"சார் உங்களைத்தான் திருவையார்வ எங்க எறங்கணும் பஸ்ஸ்டாண்டா, கடத்தெருவா" பக்கத்திலிருப்பவர் கை வைத்துக் கேட்டவுடன் சுய நினைவுக்குத் திரும்பினான் ரகு.

"ஓ, வந்திருச்சா?" வியப்போடு கேட்டான்.

"கண்ணத் தொறந்து வேடிக்கை பார்த்துட்டுதானே வந்தீங்க பகல்கனவா?" நகைப்போடு கேட்டார் பக்கத்து மனிதர்.

"பழைய நெனப்பு, சிந்தனை, எறங்குற எடத்தையே மறந்துட்டேன். இங்கேயே ஏறங்கிக்குறேன், வர்றேன் சார்" புன்முறுவலுடன் விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

அப்பாவின் பழைய நண்பர் வீட்டில் பெட்டியை வைத்துவிட்டு சற்றுநேரம் இளைப்பாறிவிட்டு ஆராதனை நடக்கும் காவிரிக் கரை நோக்கிப் புறப்பட்டான். வீதிகளில் நிகழ்ச்சிநிரல் சுவரொட்டிகள் நிறைந்திருந்தன. "இன்னொரு செம்மங்குடியிலேர்ந்து நம்ம ஸ்ரீதரன் வரைக்கும் எல்லாரையும் பாக்கவாம் தெரியுமோன்னோ. ஜோரா இருக்கும்." மாமிகள் இருவர் மடிசார்கட்டுடன் மனம் விட்டு அளவளாவி நடந்தனர். அப்பாவுடன் அவர் கைபிடித்து நடந்து, அவரது கண்ணோட்டப்படி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு வரும் காலத்திற்கும், தானாகவே அறியும் ஆர்வத்துடன் இப்போது வந்திருப்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை ரகுவால் உணர் முடிந்தது. அப்பா சொன்னது போல எதுவும் பெரிய விசயமாகப் படாமல் புதுமையான ஆச்சரியத்தை அளித்தது. இந்த சங்கீத நிகழ்ச்சிகளில் கலையின் இன்பத்தை கவைப்பதுடன் சிலர் லயித்துப் போகும் காரணத்தைத் தேடியும் அவன் மனது அவைந்தது. அந்த முக்கியவீதியில் கூட்டமாக சிலர் பாடிக் கொண்டே மெல்ல ஊர்வலம் போல வந்து கொண்டிருந்தனர்.

"என்ன சார் இது தியாகராய்யர் உற்சவ ஊர்வலமா?" ஆர்வமுடன் பக்கத்திலுள்ளவரை விசாரித்தான்.

"தியாகராய்யர் அந்த காலத்துல இப்

படி வீதி வழியா உஞ்சுவிருத்தி எடுத்துண்டு இராம நாம சங்கீர்த்தனம் பண்ணிண்டு வருவார். அந்த வழக்கப் படி நடக்கற உஞ்சுவிருத்தி. காணக்குடுத்து வைக்கணும் சார்"

"உஞ்சுவிருத்தின்னா?" கேட்கவாயெடுத்தவன், பழைய நினைவுகளிருந்து புரிந்துகொண்டான்.

"உடம்ப வளைச்ச வேலை செய்யாம, ஆடிப்பாடி வயித்த வளர்க்குறான்" என்று மண்ணாங்கட்டியை பற்றி "இதெல்லாம் ஒரு பொழப்பு" என்று

கரிந்துக்கொட்டிய அப்பா, தியாகராய்யரின் உஞ்சுவிருத்தியைப் பற்றிச் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது.

"தியாகராய்யர் இருக்காரே, சங்கீதம் தாண்டா அவர் உயிர் மூச்சு எல்லாம், சதா அந்த இராமனைப் பாடியே நாலு பேர் தாற உதவியிலே சங்கீதத்துக்காகவே வாழ்ந்தவருடா அவரு"

"மண்ணாங்கட்டி பாடுனா பிச்சை, தியாகராய்யர் பாடுனா சங்கீதம் கலை."

அவனுக்கு திருவையாறு உறுத்தத் தொடங்கியது.

தமிழ் மக்கள் இசை விழா

சனவரி-29, 1995
ஞாயிறறுக்கிழமை
காலை முதல் மாலை வரை

தஞ்சையில்
கருத்தரங்கம்

உரையாற்றுவோர்

● மருதையன்,

பொதுச் செயலர், ம.க.இ.க. தமிழ்நாடு

● முனைவர் கே.ஏ.குணசேகரன்,
பாண்டிச்சேரி பல்கலைக் கழகம்

● முனைவர் அறிவு நம்பி,
பாண்டிச்சேரி பல்கலைக் கழகம்

● பேரா. எஸ்.ஏ. வீரபாண்டியன்,
மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை

● திரு. அருளி,
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்

● திரு. தண்டராணி,
ஆசிரியர், 'திராவிடர் இசை' ஆய்வு நூல்

● திரு. ஞானி,
பத்திரிகையாளர்

மாலை முதல் இரவு வரை
திருவையாறு

(தேரடி அருகில்)

இசை நிகழ்ச்சி

சில தவிர்க்கவியலாத காரணங்களால் சனவரி-12 நடைபெறுவதாக இருந்த இசைவிழா சனவரி-29-க்குத் தள்ளி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

முற்போக்கு நூல்களுக்கு
ஒரு முகவரி....

புதியனதேடும் வாசகர் தேவையை
பூர்த்தி செய்யும் எமது விற்பனையில்,
இப்போது

● தமிழக மலையின மக்கள்
டாக்டர் கே.ஏ. குணசேகரன்
விலை: 27.00

● புரட்சிக்கவிஞர் கவிதைகளில்
தமிழ், தமிழன், தமிழ்நாடு
ஈரோடு தமிழ்நாட்பன்
விலை: 25.00

● 25 கவிதைகளும்
500 கமான்ட்டோக்களும்
(பாலஸ்தீன கவிதைகள்)
விலை: 25.00

● வதைக்கப்படும் மக்களும்
புதைக்கப்படும் உரிமைகளும்
கோவிந்தமுக்கோத்தி
விலை: 7.00

மற்றும்
முற்போக்குப் பத்திரிகைகள்,
ஓலி நாடாக்கள்

(நூலின் விலையுடன், பதிவஞ்சல்
கட்டணம் ரூ. பத்து சேர்த்து எமது
முகவரிக்கு காசாணை (M.O) செய்
தால், அஞ்சலில் நூல்கள் அனுப்பி
வைக்கப்படும்)

கீழைக்காற்று

வெளியீட்டகம் - விற்பனையகம்
10, ஓளியா சாசுபு தெரு
எல்லீக சாலை, சென்னை - 600 002

2-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி

வெள்ளைக்காரங்க தம்பட்டம் அடிக்கிறாங்க. அவர் வரும்போதே இங்கே சிவப்பிந்தியர்கள் இருக்கும்போது அவர் புதுசா கண்டுபிடிச்சது என்னவாம்?"
 "... (வெள்ளையன்) தனக்கு முன்னே இருந்தவங்களை மணுவர்களாவே கருதறதில்லே..." இப்படி வெள்ளையர்களின் அறிவுநாயகத்தை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார், பிடிவய்யா.

"வெள்ளைக்காரங்க எங்கே போனாலும் முதல்வே கோட்டுகளை அமைப்பாங்க... அதுக்குப் பிறகு மாதா கோயில் கட்டுவாங்க..."

"அங்கே உங்க ஆப்பிரிக்ககாரங்களும் இங்கே எங்க சிவப்பிந்தியனும் ஒரே விதமான தவறு செய்தாங்க. இந்த வெள்ளைக்காரங்களை நாட்டுக்குள்ளே வரவிட்டீங்க, தின்னவிட்டீங்க, படுக்க விட்டீங்க, பிறகு அவங்க உங்களைக் குளியவெச்சு குத்தும்போது, விலங்கு போட்டு இழுத்துப் போனபோது தான் உங்களுக்குப் புரிய ஆரம்பித்தது."

இப்படித்தான் வெள்ளையர்களின் சபாவங்களை அவர் கருப்பர்களுக்குப் பரிசுவைக்கிறார். கருப்பர்களின் வெகுளித் தன்மைக் கண்டு சில நேரங்களில் எரிந்து விழுவார் பிடிவய்யா. சில நேரங்களில் அவர்களின் அறியாமையைக் கண்டு, "அடேய்... நம்மிழைப்பும் ஒரு பிழைப்புண்ணு கருதினா..." என ஆதங்கத்தோடு பதில் கூறுவார்.

அமெரிக்கா சுதந்திரப் போரிலே வென்றபின் எல்லா வெள்ளையர்களும் "இனி அமைதிதான்" எனக் கூத்தாடினார்கள். ஆனால் பிடிவய்யாவோ கருப்பர்களுக்கு இப்போதையும்விட மோசனமான காலம் வரப்போவதாக எச்சரிக்கிறார்.

அந்த மோசமான எதிர்காலம் குண்டாவிற்றும் அவனது வாரிசுகளுக்கும் மட்டுமல்ல பிடிவய்யாவுக்கும் சேர்த்தே வந்தது. குண்டாவின் பருவ வயது மகள் கிழ்ஜி "நோவா என்ற அடிமை தப்பிச் செல்ல உதவி செய்தான்" எனக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு குடிகார டாம் லேயிடம் விற்கப்பட்டான். குண்டாவின் மனைவி பெல், "தாங்கள் மாடு போல் உழைத்ததைக்" கூறி மன்னிக்க மன்றாடியபொழுது, நல்ல உள்ளம் படைத்த எஜமானன் வாலர், "அது உனது கடமை" என முடித்துக் கொண்டான். காற்றில் கரைந்து போன கிழ்ஜியின் கதறல் குண்டாவிற்றிரு, வெள்ளைக் காரர்களிடம் தான்பட்ட கையடி, பழுக்கக் காய்ச்சிய சூடு, ஒற்றைக்கால வெட்டியெறிந்தது எல்லாவற்றையும்விட ஆறாத வலியை ஏற்படுத்தியது.

குடிகார டாம்லேயின் காமவெறிக்குத் தினறும் பவியானாள் கிழ்ஜி. "தனது எஜமானன்தான் தனது தந்தை" என கிழ்

ஜியின் மூலம் அறிந்து கொண்டாடாமலேயின் மகள் ஜார்ஜ் ஒரு நிமிடம் அதிர்ந்து போகின்றான். ஆனாலும் இறுதிவரை ஜார்ஜ் டாம்லேயை "அப்பா" என்று அழைக்கவில்லை; அழைக்கவும் விரும்பவில்லை; அழைக்கவும் முடியாது.

குருவி போல் சேர்த்து எப்படியும் தன்னையும் தனது குடும்பத்தையும் விடுவித்துவிட வேண்டும் என்ற ஜார்ஜின் பல வருடக்களவு, பிடிவய்யாவின் களவு போலவே ஒரே நொடியில் நொறுங்கிப் போனது. தான்பட்ட கடுனுக்கா டாம்லே ஜார்ஜை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பினான். அவனது குடும்பத்தை வேறொரு வெள்ளையனுக்கு விற்றான். "மகள் ஜார்ஜ் திரும்பி வருவான்" என்ற ஏக்கத்துடன் இருந்த கிழ்ஜி, அவனைத் திரும்ப பார்க்காமலேயே இறந்து போனான்.

1863-இல் அடிமைமுறை ஒழிக்கப் பட்டதாக விங்கள் அறிவித்தார். 1865-இல் உள்நாட்டுப் போரும் முடிவடைந்தது. ஆனாலும் தெற்கே வாழ்ந்த

சிரிப்பு சிரித்துத் திரிந்தனர் துரைச்சாணி மார்கள்.

இந்த வாழ்க்கையைப் பொய்யென்று காரி உமிழ்கிறான் குண்டா. "... கருப்பர்களை மனிதர்களாகவே கருதாமல், நாகரிகமாக வாழ்வது சாத்தியமே என்று வெள்ளையர்கள் தமக்குத் தாமே கூறிக் கொள்ளும் கொடூரமான பொய்" என்பதைத் தனது அனுபவத்தில் இருந்து புரிந்து கொண்டிருந்தான், குண்டா.

ஐப்பூர் கிராமத்தில் பருவ வயது பயிற்சியின் முடிவில், "மொத்த இனத்தின் நலனும் ஒவ்வொருவரையும் சார்ந்துள்ளது" என்பதைத்தான் குண்டாவும் அவனது நண்பர்களும் புரிந்து கொண்டனர். அதனால்தான் வெள்ளையர்களின் வாழ்க்கையை பொய்யென்று காரி உமிழ்கிறான். மனித உறவுகளும் உழைப்பும் கூட சர்க்காக மாறியிராத எளிய கிராம சமூகத்தின் அடிப்படை அது.

குண்டா - இது சாதாரணப் பெயரல்ல. ஐப்பூர் கிராமத்தை ஒருமுறை கொடிய பஞ்சம் வாட்டியெடுத்தபொழுது, அம்மக்களைச் சாலிலிருந்து காப்பற்றினார், குண்டாவின் பாட்டனார் கைரபா குண்டா கிண்டே. அதனால் தான் புகழ்மிக்க தனது தந்தையின் பெயரையே தனது மகனுக்கும் குட்டினான் அவனது தந்தை உமரோ. குழந்தைக்கு எவரின் பெயர் வைக்கப்படுமோ அந்த முன்னோரின் ஏழு சிறப்புகளை குழந்தை அடைவான் என நம்பினார்கள், அவர்கள்.

பதினாலு அல்லது பதினென்று வயது முடிந்துவிட்ட கிராமத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சிறுவனும் கண்டிப்பாக பயிற்சிக்குச் செல்ல வேண்டும். நான்கு மாத காலப் பயிற்சியில் அவர்களுக்கு வேட்டையாடவும், மிருகங்களின் தோலை உரிப்பதும் கற்றுத் தரப்படும்; காட்டுக்குள் சென்று தனியாகத் திரும்பி வரவும்; மிருகங்களிடமிருந்து சுற்றுப்புறத்தை அறிந்து கொள்ளவும் கற்றுத் தரப்படும், போர்ப் பயிற்சியோடு உணர்ச்சிகளை அடக்கியானவும், இரகசிய மொழியையும் போதிப்பார், ஆசான் "கிண்டாங்கோ".

பருவ வயது பயிற்சிக்கு முன்பு குரானும் அரேபிய மொழியும் போதிக்கப்படும். ஒவ்வொரு சிறுவனுக்கும் இது கட்டாயமாகும். கிராமத்தை நிர்வகித்து வந்த மத குருவான மெளலவிதான் கல்விக்குப் பொறுப்பு.

உலகின் பிற இனங்களில் வாழ்ந்த பெண்களைக் காட்டிலும், கருப்பினப் பெண்கள் உற்பத்தியில் கூடுதலான பொறுப்பை வகித்தார்கள் என்று சொல்லலாம். நெல்பயிர் முழுவதும் பெண்களின் கட்டுப்பாடிடையே இருந்தது. நாற்று நடு

"ரூட்ஸ்" (Roots) எனும் பெயரில் இந்நாவலை ஆங்கிலத்தில் எழுதி முடிக்க அலெக்ஸ் ஹேலி பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இடைவிடாது உழைத்தார்; மூன்று கண்டங்களிலும் ஐந்து லட்சம் மைல்கள் பயணம் செய்து வரலாற்று ஆதாரங்களைத் திரட்டினார்

வெள்ளையர்கள் அந்த சட்டத்தை மதிக்கவில்லை, கருப்பர்களுக்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் ஜார்ஜுக்கும் அவனது சந்ததிக்கும் வளத்தை அள்ளிக் கொண்டு வந்து விடவில்லை. தாங்கள் குடியேறிய டென்ஸிஸியில் நங்கள் கடின உழைப்பின் மூலம் வளத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள், அவர்கள்.

கருமான்களாகவும் விவசாயிகளாகவும் துரைமார்களின் குழந்தைகளுக்குத் தாதிமார்களாகவும் கருப்பர்கள் உழைத்து ஓடாய்த் தேய்ந்தனர். 'அறிவார்ந்த' வெள்ளைத் துரைமார்களோ "வண்ண வண்ண விளக்குகளின் கீழே, ஒரு கையில் மதுக்கோப்பையோடும் மற்ற கையில் கருட்டோடும் மணிக்கணக்காகக் கூத்தடித்தனர்; மிருதுவான பட்டுக்கவுன்களை அணிந்து கொண்டு ஒரு கையில் சிலக் கைக்குட்டையும் இன்னொரு கையில் வண்ண விசிறியும் வைத்துக் கொண்டு அதன் மறைவில் கள்ளச்

வதில் தொடங்கி அறுவடை முடித்து பதர டித்து மணிகளை விடு கொண்டு வந்து சேர்ப்பது வரை பெண்களின் பொறுப்பு. எந்தவொரு ஆண்மகனும் சிறுவனும் கூட துணைக்கு வரமாட்டான். ஆண்கள் வேர்க்கடலை, மக்காச் சோளம், பருத்தி யினைப் பயிரிடும் பொழுது உதவி செய்யும் பெண்கள், துணி நெசவு செய்யவும், வர்ணம் ஏற்றவும், புத்தாடைகள் தைக்கவும் அறிந்திருந்தார்கள்.

நெல் அறுவடை முடிந்த பின்பு ஜப்பூர் கிராமமே களை கட்டிவிடும்; நாயிங்கு பொங்கல் பண்டிகை கொண்டாடுவது போலவே, அம்மக்களுக்கு அறுவடைத் திருநாள். கிராமத்தில் வீடுகள் சுத்தம் செய்யப்பட்டு, புதுப்பொலிவடையும்; புதுத்துணிமணிகள்; புதுப்புது உணவு வகைகள்; கிராம இசைக்கலை ரூர்களின் மேள ஒலிகள்; இளம் பெண்களின் ஓய்யார நடனம்; ஆண்களுக்கு மற்போர் போன்ற வீர விளையாட்டுக்கள் என அந்த ஏழு நாட்களும் தொடர்ச்சியான கொண்டாட்டங்கள்தான்.

பெண்களின் நடன முடிவிலே ஆண்கள் தங்களுக்குப் பிடித்தமான பெண்களை மணப்பெண்ணாக வாசித்துக் கொள்வார்கள். அவன் பெண்ணிற்கு பரிசுப் பணம் தர வேண்டும். மணப்பெண்ணின் தந்தை அவனது கன்னித் தன்மைக்கு உறுதியளிப்பார்.

இளம் விதவைகளான டோடாம்பாவும், பாண்ட்டா பெடெங்கும் தங்களுக்குப் பிடித்த ஆண்களோடு குடும்பம் நடத்திக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர்;

"நம்முன்னே உயிரோடு இருப்பவர்கள் முதல் ரகம்; இறந்து போனவர்கள் இரண்டாம் ரகம்; பிறக்கப் போகும் சிசு குன்றாம் ரகம்" எனத் தனது மகன் குண்டாவாக்குப் போதித்தான உமரே. உலகின் பிற இனங்களின் நாகரீக மேன்மைக்கு கருப்பர்கள் உள்ளளவும் குறைந்தவர்களால் என்பதைப் பறைசாற்றும் வரலாற்று உண்மைகள் இவை.

இந்நாவலை எழுதிய அவேக்ஸ் ஹேலி குண்ட்டா கிண்ட்டேயின் கொள்ளுப் பேரனின் கொள்ளுப் பேரன். குண்ட்டா அமெரிக்கா வந்த பின்னும் தனது இனத்தின் கலாச்சார வேர்கள் அழிந்து போகக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தான். தனது மனைவி பெல்வின் பயத்தினால் எழுந்த எதிர்ப்பையும் மீறி மகளுக்கு "கிஜ்ஜி" என்ற ஆப்பிரிக்க பெயரைச் சூட்டினான். மாண்டிங்கா மொழியை இரகசியமாகக் கற்றுக் கொடுத்தான். தனது வருங்கால சந்ததிகளும் இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினான்.

தனது பாட்டியின் வழியாகத் தான் கேட்ட தனது முன்னோர் கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு, அவற்றோடு வரலாற்று ஆதாரங்களையும் ஆப்பிரிக்க

வாழ்க்கை முறை பண்பாடு வரலாற்றினையும் இணைத்து, "ஏழு தலைமுறைகளை" ரத்தமும் சதையுமாக படைத்தளித்திருக்கிறார். அவேக்ஸ் ஹேலி.

"ரூட்ஸ்" (Roots) எனும் பெயரில் இந்நாவலை ஆங்கிலத்தில் எழுதி முடிக்க அவேக்ஸ் ஹேலி பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இடைவிடாது உழைத்தார்; மூன்று கண்டங்களிலும் ஐந்து வட்சம் மைல்கள் பயணம் செய்து வரலாற்று ஆதாரங்களைத் திரட்டினார்; குண்ட்டா விற்கும் பிறருக்கும் கடற்பயணத்தின் போது நேர்ந்த கொடுமைகளைத் தந்திரமாகச் சித்திரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தானும் அதேபோல் ஒரு சரக்குக் கப்பலில் அமெரிக்காவுக்குப் பயணம் செய்தார்.

ஜப்பூர் கிராமத்திற்கே சென்று தனது முன்னோர்களின் வரலாற்றினை அக்கிரா

தது" எனக் காட்டுக்கூச்சல் எழுப்பிக் கொண்டு, இந்து மதவெறி பாசிசம் சகல அரங்குகளிலும் தலைதூக்கி வரும் இவ்வேளையில், ஹேலியின் கடைசி வரிகள் ஆழ்ந்த கவனத்துக்குரியதாகும். ஆரியரை எதிர்த்த போராட்டங்களையும் நம் மண்ணின் மைந்தர்களை சூத்திரர்கள் - சண்டாளர்கள் என அடிமைப்படுத்தியதை எதிர்த்து அவர்கள் புரிந்த கலகங்களையும் வரலாற்றின் ஏடுகளில் இருந்து தேடிப்பிடித்து இலக்கிய அரங்கில் ஏழு தலைமுறைகளைப் போன்று வரலாற்று காவியமாகப் படைக்க வேண்டிய தேவையை நாம் உணர வேண்டும்.

கருப்பர்களுக்குக் கிடைத்த விடுதலை ஊனமானது என்பதை ரோடிகிங் விவகாரம் உள்ளிட்ட பல சம்பவங்கள் நிரூபித்துவிட்டன. 'சுதந்திர' இந்தியாவிலோ வெண்மணி, கண்டுர் எனத் தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது கொலைவெறித்

இறந்தவர்கள் 20 கோடி

"கூரப்பின் அடிமைப் பெண்கள் இடுப்பில் எப்போதும் ஒரு மணியைக் கட்டிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அவர்கள் எங்கே போனாலும் கண்டு பிடித்து வருவதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு"

கரும்பு வெட்டும் கறுப்பின அடிமைகளின் முகத்தை உலோக முகமூடியால் மூடி, மூச்சு விடுவதற்கு மட்டும்

துளைவிட்டிருந்தனர். வெந்து போன முகத்தின் தோல் முகமூடியைக் கழற்றும் போது அப்படியே பிடித்துக் கொண்டு வரும்.

கரும்பு வெட்டும் அடிமைகள் கரும்பைத் தின்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே இந்த ஏற்பாடு.

அடிமை விற்பனை காலத்தில் சாகடிக் கப்பட்ட கறுப்பின மக்கள் 20 கோடிப் பேர் என்று சில வரலாற்றாளர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஒரு அடிமையின் அன்றைய விலை 1000 டாலர் இன்றைய போதை மருந்துக் கடத்தலைப் போலத்தான் அன்று அடிமை வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது."

— டோனி மாரிசன்
(புகிட்சர் பரிசு பெற்ற கருப்பினப் பெண் எழுத்தாளர்)

மத்துக் கிழவன் பாடலாகப் பாடவும் கேட்டார். "களங்கமற்ற மனிதர்களிடையே களங்கமுள்ள மனிதன் நான்" என அந்த நேரத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் அவர். வந்திருப்பது குண்ட்டா கிண்ட்டேயின் வாரிசு என்று அறிந்தவுடன், பெண்கள் தங்கள் பச்சைக் குழந்தைகளை ஹேலியின் கைகளில் போட்டு திரும்ப எடுத்துக் கொண்டனர். "நாம் என்கிற இந்த மாயிசுப் பிண்டத்தில் நாங்கள் என்றால் நீ நீ என்றால் நாங்கள்!" என்ற பொருள் பொதிந்த சடங்கு அது.

"வெற்றி கொண்டவர்களே சரித்திரம் எழுதும் சம்பிரதாயத்தை இந்த நாவல் உடைக்கும்" என்ற நம்பிக்கையோடு நாவலை முடிக்கிறார் அவர்.

"ஆரியக் குப்பைகள்தான் உயர்ந்

தாக்குதல்கள் தொடருகின்றன.

"வெள்ளைக் காரங்க இருக்கிற வரை அமைதி இருக்காது" என அன்றே கருப்பர்களை எச்சரிக்கிறார் பிடிலய்யா. அவரின் வார்த்தைகள் நமது நாட்டு சனாதனிகளுக்கும் பொருந்தும்.

"ஏழு தலைமுறைகள்"

ஆங்கில மூலம்: அவேக்ஸ் ஹேலி தெலுங்கில் இருந்து தமிழில் (சருக கப்பட்ட வடிவில்): ஏ.ஜி. எத்திராஜாஜி வெளியீடு: சுவத் ஏரியன் புக்ஸ், விலை: ரூ. 50

கிடைக்கும் இடம்: கைழக்காரர், 10, ஓளவியா சாமிபு தெரு, எல்லிஸ் சாலை, சென்னை - 600 002.

மார்கழி இரத்தம்

கொட்டும் பனியில்
கோலமிடும் பெண்ணே,
சற்று உணர்வாயா?

திக்கெட்டும் பிரச்சனைகள்
தீப்பற்றி எரிவதனால்
தெறிக்கும் மார்கழியின் இரத்தமன்றோ
மண்ணில் பனித்துளியாய்
வழிகிறது.

இரத்தம் கலந்த இவ்வீதியின்
இரகசியம் அறியாமல்
பூக்கோலம் போட்டுப் பூரிக்கும்
பெண்ணே.

வாழ்க்கை,
அலங்கோலம் ஆனபின்னும்
விளங்காமல் நீயோ,
விதவிதமாய் கோலமிட்டு
வெளிவோசம் கறபதென்ன?

மார்கழிக் கோலத்தை
வாசலில் வரைந்து வைத்தாய்
மனதின் கோலங்களை
நீயேன் மறைத்து வைத்தாய்?

புள்ளி வைத்து கோடிழுத்து
பயுக்காட்சி மலரவைத்தாய்
அடுத்தவரின் கோட்டுக்குள் நீயோ
அடைபட்டுப் பாழானாய்.

கோட்டுக்குள் புறாக்களையே
குதூகலமாய் பறக்க விட்டாய்
வீட்டுக்குள் வெறுமையில் உன்
சிறகுகளை அடகுவைத்தாய்.

தரைக்கோலம் கால்பட்டு
தன் அழகு சிதைவது போல்
'மணக்கோலப் பார்வை'யென்ற
மனம் சிதைத்துப் போனவரை
உன் மாக்கோலம் காட்டாத
மாயம்தான் ஏன் பெண்ணே?

கண்ணீர்க் கோலங்களே
உன் கைப்பழக்கம் ஆனதனால்
என்ன முடியுமுன்னால்
என்று பலர் நினைக்கின்றார்,
என்றாலும் நானறிவேன்,
காத்திருத்தலே
'கன்னிவெடிகளின் சுபாவம்.

— துரை சண்முகம்

உலகத் தமிழ்ச் சுடுகாடு

நீண்ட நெடிய சாலை
சாலையோர பூமரங்கள்
மரத்திடையே குறுஞ்செடிகள்
செடி கொடியின் பின்னழகு...!

பளபளக்கும் மணிமண்டபம்
மணம் வீசும்
பலவண்ணப் பூக்கள்
எண் திசை வெளியெங்கும்
ஒவியெழுப்பும் வண்டுகள்!

பரந்து விரிந்த அந்தக் காட்சி
பார்ப்போர் உள்ளத்தைப்
பரவசப்படுத்தத்தான் செய்கிறது!

அந்த வினோதச் செடிகளை
வீட்டில் வளர்த்தால் என்ன?
ஆசை என்னை விடுவதாக இல்லை.

ஒன்றைப் பிடுங்கினேன்
அங்கே...
வோக்களைக் காணவில்லை
விலா எலும்புகள் தென்பட்டன

மு. துரை

அட்டை ஓவியம்: "கரோ"